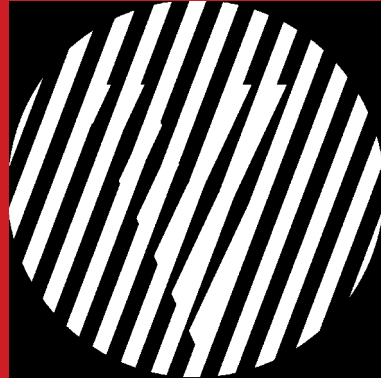

VICTOR VASARELY NEMZETKÖZI MŰVÉSZETI PÁLYÁZAT A KÖZTÉRI MŰVÉSZETÉRT
VICTOR VASARELY INTERNATIONAL ART CONTEST FOR ART IN PUBLIC SPACE

VASARELY

AZ ELSŐ LÉPÉSEK
THE FIRST STEPS
LES PREMIERS PAS
ERSTE SCHRITTE

„VICTOR VASARELY NEMZETKÖZI MŰVÉSZETI PÁLYÁZAT
A KÖZTÉRI MŰVÉSZETÉRT” PÉCS VÁROSÁBAN

“VICTOR VASARELY INTERNATIONAL ART CONTEST FOR ART
IN PUBLIC SPACE” IN THE CITY OF PÉCS

VASARELY

A pályázati katalógus a Dél-Dunántúli Építész Kamara kiadványa
The catalog is published by the South-Transdanubian Chamber of Architects

Felelős kiadó | Responsible publisher
Horváth András, Dél-Dunántúli Építész Kamara elnöke | Chairman of South Transdanubian Chamber of Architects

A katalógus koncepcióját összeállította | concept of catalog
Héctor Solari, Christian Gracza, Bencze Zoltán

Olvasószerkesztő | Corrected by
Getto Katalin

Grafikai és tipográfiai terv | Typography and graphic design
Tér Nyomdai és Grafikai Stúdió, Harnóczy Örs

Logóterv | Logo design
Czakó Zsolt

Tartalomjegyzék | Table of contents

- 5** Egy kezdeményezés a köztéri művészet fejlesztéséért
5 An initiative to develop the art in public spaces
- 7** Az első lépések
8 The first steps
- 11** A pályázatról – kurátori értékelés
11 About the contest – curator's aspect
- 12** A 7 kiemelt pályamű
14 The best seven
- 36** Pályázati helyszínek
36 Tender sites
- 38** Részlet a pályázati kiírásból
39 Contest-Documentation – detail
- 40** Részlet a kurátori koncepcióból
42 Curator's concept – detail
- 44** Victor Vasarely Nemzetközi Pályázat zsűrije
44 Victor Vasarely International Competition Jury
- 45** A pályázók listája
45 List of the candidates

Victor Vasarely (1982)

Jean Pierre Yvaral Vasarely
Pierre Vasarely
Victor Vasarely
(1966)

Egy kezdeményezés a köztéri művészet fejlesztéséért

A 2010. évi Európa Kulturális Fővárosa program új társadalmi és gazdasági perspektívát kínáló víziót fogalmazott meg Pécs számára. A város kultúrája, intézményei és épített környezete kiemelkedő szerepet játszik ebben az új jövőképben, és a kulturális célú építkezések mellett a városi közterek nagyszabású fejlesztése valósult meg 2010-ig. A közterek megújításához kapcsolódóan Pécs városa az Aix-en-Provence-i Vasarely Alapítvánnyal közösen nemzetközi művészeti díj létrehozását kezdeményezte, amely az 1906-ban Pécsen született világhírű művésztől, Victor Vasarelyről kapja a nevét. A tervek szerint a díj minden harmadik évben más és más európai városban kerül kiírásra az alapítók közreműködésével, és minden alkalommal a köztéri művészetek fejlesztését szolgáló nemzetközi pályázat győzteseként lehet majd elnyerni. Az első lépésekre Pécsen került sor 2010-ben, és a sikeres nemzetközi pályázatot követően a győztes műalkotás hamarosan megvalósulhat. Bízunk benne, hogy a pécsi pályázat lebonyolításával és a mű létrehozásával új fejezet kezdődik Pécs köztéri művészetében, és a Victor Vasarely Díj ösztönzésére Európa szerte számos további nemzetközi pályázat valósulhat meg a jövőben.

An initiative for the development of art in public space

For Pécs the plan of the 2010 European Capital of Culture year program was formulated in a vision of a new social and economic perspective, where the city's culture, institutions and physical spaces have received particular attention. The functioning of democracy is impossible to imagine without the social life ongoing in public spaces. Therefore, besides the established of the cultural facilities, large-scale developments have been implemented in public spaces up until 2010. Today we are witnessing the result and we can see how the redefined urban spaces have become a factor in shaping the consciousness of community, and a useful tool in serving cultural life.

In connection with the renewal of public spaces, the city of Pécs, in collaboration with the Vasarely Foundation in Aix-en-Provence initiate the establishment of an international art prize named after Victor Vasarely, the famous artist born in Pécs in 1906. It is envisaged that the prize will be announced every three years in various European cities with the assistance of the founders. Each time a project with the task to develop art in public space will be declared, the winner of the international art competition will be awarded by the jury.

L'initiative pour le développement de l'art dans les espaces publics

Pécs, Capitale Européenne de la Culture 2010, a mis en perspective le processus social et économique de l'art dans la ville et les espaces publics. Jusqu'en 2010 l'urbanisation s'est déroulée de façon classique. Dans le cadre du renouvellement de ses espaces publics, la ville de Pécs et la Fondation Vasarely d'Aix-en-Provence ont lancé conjointement le „Prix International Victor Vasarely de l'Art dans l'Espace Public“ (nom du célèbre plasticien né à Pecs 1906). Il est prévu de renouveler ce Prix tous les trois ans dans une

ville européenne différente avec l'aide des fondateurs. Il sera attribué au lauréat d'un concours artistique international pour le développement des arts dans les espaces publics.

L'année 2010 nous a permis d'organiser cette première étape avec succès. Le lauréat de ce premier Prix verra son projet réalisé. Nous sommes confiants que ce nouveau chapitre de l'art dans les espaces publics de notre ville de Pécs, au travers de la mémoire de Victor Vasarely, permettra d'encourager la réalisation de nombreux projets internationaux en Europe.

Eine Initiative zur Förderung von Kunst im öffentlichen Raum

Für Pécs formulierte sich das Programm der Kulturhauptstadt Europas 2010 in einer Vision, die neue soziale und wirtschaftliche Perspektiven bot. In diesem neuen Zukunftsbild kamen der Kultur, den Institutionen sowie dem öffentlichen Raum der Stadt besondere Aufmerksamkeit zu und außer kulturellen Gebäuden wurde 2010 auch eine großangelegte Förderung des öffentlichen Raumes realisiert. Im Zusammenhang mit der Erneuerung des öffentlichen Raums initiierte die Stadt Pécs gemeinsam mit der Vasarely Stiftung Aix-en-Provence die Gründung des internationalen Kunstwettbewerbs Victor Vasarely, der den Namen des 1906 in Pécs geborenen Künstler trägt. Vorgesehen ist, dass der Preis von den Gründern alle drei Jahre in einer anderen europäischen Stadt ausgeschrieben wird und jeweils ein Preisträger der internationalen Ausschreibung zur Förderung der Kunst im öffentlichen Raum ermittelt wird.

Im Jahr 2010 wurden die ersten Schritte in Pécs unternommen und nach einem erfolgreich abgewickelten internationalen Wettbewerb wird das preisgekrönte Kunstwerk dort in Kürze realisiert. Wir sind zuversichtlich, dass mit dem Wettbewerb und der Realisierung des Werkes in Pécs ein neues Kapitel für die Kunst im öffentlichen Raum eingeleitet wird und mit dem Victor Vasarely Preis zahlreiche weitere internationale Wettbewerbe europaweit realisiert werden können.

Dr. Páva Zsolt Pécs Város polgármestere | Mayor of Pécs

Pierre Vasarely a Vasarely Alapítvány elnöke | President of the Vasarely Foundation

Az első lépések

Kelet-Európában a rendszerváltást megelőzően a városi köztereken a társadalmi nyilvánosság csupán korlátozott formában létezhetett. A közterek közösségformáló erejének visszaszerzése azóta is fontos kihívást jelentő urbanisztikai feladat Magyarországon. Mégis majdnem két évtizedet kellett várni a terek fejlesztését szolgáló városi beruházásokra Pécsen. Az elmúlt néhány év alatt elkészült közel harminc térátalakítás kivételes alkalmat kínált a városi környezet társadalmi funkcióinak fejlesztésére. A pécsi köztér-revitalizációs program eredményességének elősegítése és a társadalmi elkötelezettségű művészeti tevékenység meghonosítása érdekében a Dél-dunántúli Építész Kamara és az Aix-en-Provence-i Vasarely Alapítvány 2010-ben nemzetközi köztéri művészeti pályázatot hirdetett európai alkotók számára. A pályázat olyan, az épített környezet társadalmi és kulturális funkcióit erősítő új köztéri műalkotás tervezését kérte az alkotóktól, amelyre Pécs közterein jelenleg nem találunk példát.

A pályázati kiírás programja hosszú távú művészetfejlesztési folyamat első lépéseként fogalmazta meg céljait.

A munka folytatása érdekében a Dél-dunántúli Építész Kamara a köztéri művészetek fejlesztését szolgáló nemzetközi alkotói díj létrehozását javasolta Pécs Városa és a Vasarely Alapítvány számára.

A 2010-es pályázat kurátora Héctor Solari, Németországban élő építész és médiaművész volt. A kurátor által megfogalmazott művészeti koncepció alapján készült a pályázati kiírás, és ő tett javaslatot a helyszínek kiválasztására is.

A beérkezett pályaműveket elbíráló nemzetközi zsűri a pályázatot sikeresnek minősítette, a győztes műtervet pedig megvalósításra ajánlotta. A zsűri döntésének megfelelően hét munka szerepelhet a pályázatot bemutató kiállításon és a katalógusban. A pályázat kiírói – az eredeti terveknek megfelelően – hozzákezdtek a mű megvalósításához.

The first steps

In the era of state socialism urban public areas were characterised by limited social publicity, and ever since they have been regarded as territories to be conquered in Hungary in order to restore their community-forming power. Still, nearly two decades had passed after the change of the political regime before urban investments were made in Pécs aimed at the development of public areas. Within a public area revitalisation programme nearly thirty square reconstructions realized in the last few years have offered an exceptional opportunity for developing the social functions of the urban environment. In order to support the results of the public area revitalisation programme in Pécs and introduce socially devoted art practices, the Chamber of Southern Transdanubian Architects and the Vasarely Foundation in Aix-en-Provence announced an international public space art competition in 2010. In the scope of the competition the creators were asked to design public space works of art strengthening the social and cultural functions of the urban environment – to realize works of art that are presently without example in the public areas of Pécs. The program of the competition announcement defined its aims as the first step of a long-term art development process, and it recommended that in the interest of continuing the work, the City of Pécs and the Vasarely Foundation establish an international art prize aiming at the development of arts in public spaces.

In order to ensure professional competences the competition in 2010 was realized in a curator system. The curator of the competition was Héctor Solari, architect and media artist living in Germany. The art concept prepared by the curator determined the exact aims of the competition, and the curator made proposals relating to the selection of the sites of intervention. The schedule of the competition and the programme of the prize foundation was prepared on the basis of the idea of Christian Gracza, Robert Bosch Foundation cultural manager in Pécs. 33 works were submitted during the competition, and three of them were ranked by the international jury. The first-place design was awarded the title of winner of the competition, and on the basis of the decision of the evaluating committee seven works are shown in the exhibition presenting the competition and in the catalogue. The jury recommended that the winning design be realized. The parties announcing the competition – in accordance with the original plans – have started the realization of the work of art.

Les premiers pas

Dans la période avant 1990, la publicité sociale des espaces urbains n'existait que sous une forme restreinte en Europe de l'Est. La reconquête du pouvoir socialisant des places publiques est un défi urbanistique depuis le changement de régime en Hongrie. Cependant, les investissements urbains visant le développement des espaces publics se faisaient attendre presque deux décennies à Pécs. Près d'une trentaine de reconstructions de places ont été réalisées ces quelques dernières années, offrant une occasion exceptionnelle au développement des fonctions sociales de l'environnement urbain. Dans le but de fortifier les résultats du programme de revitalisation des places publiques de Pécs et de mettre en place des pratiques artistiques socialement engagées, la Chambre d'Architectes de la Transdanubie du Sud et la Fondation Vasarely d'Aix-en-Provence ont lancé en Europe, en 2010, un concours artistique international pour l'art d'espace public. Le concours a appelé à la création d'une nouvelle oeuvre d'art d'espace public qui contribuerait au développement des fonctions sociales et culturelles de l'environnement bâti – une oeuvre qui n'a actuellement pas de pareil sur les places de Pécs.

La documentation du concours a formulé ses objectifs comme une première étape d'un processus de développement artistique à long terme. Pour assurer la continuité de ce processus, la Chambre d'Architectes de la Transdanubie du Sud a proposé la création d'un Prix International pour l'Art d'Espace Public à la ville de Pécs et à la Fondation Vasarely.

Le concours de 2010 s'est déroulé avec la désignation d'un curateur, M. Héctor Solari, architecte et artiste média vivant en

Allemagne. La documentation du concours a été élaborée d'après la conception artistique établie par le curateur et ce dernier a également formulé sa proposition concernant les sites désignés pour la réalisation du projet. Un jury international a apprécié les projets reçus. Le jury a déclaré le concours fructueux et a proposé la réalisation du projet gagnant. Les initiateurs du concours ont entrepris la réalisation de l'oeuvre conformément aux projets initiaux. Aux termes de la décision du jury, sept projets pourront être présentés dans le catalogue du concours et à l'exposition qui sera organisée au terme du concours.

Erste Schritte

In Osteuropa existierte vor 1990, was den öffentlichen Raum der Städte angeht, nur eine eingeschränkte Form der sozialen Öffentlichkeit. Die Rückerlangung der gemeinschaftsbildenden Kraft des öffentlichen Raums bedeutet in Ungarn seit der Wende im Bereich der Urbanistik eine Herausforderung. Trotz allem dauerte es fast zwei Jahrzehnte, bis es in Pécs zu städtischen Investitionen kam, die der Entwicklung des öffentlichen Raumes dienen. Die nahezu 30 Umgestaltungen des öffentlichen Raumes, die in den vergangenen zwei Jahrzehnten realisiert wurden, boten eine besondere Gelegenheit zur Förderung der sozialen Funktionen des städtischen Umfelds. Um die Ergebnisse des Revitalisierungsprogramms im Hinblick auf den öffentlichen Raum in Pécs zu fördern sowie die sozial engagierte künstlerische Praxis in Ungarn heimisch zu machen, hat die Architektenkammer Südtransdanubiens (Dél-Dunántúli Építész Kamara) gemeinsam mit der Vasarely Stiftung Aix-en-Provence 2010 europaweit einen internationalen Wettbewerb für Kunst im öffentlichen Raum ausgeschrieben. Der Wettbewerb hatte den Entwurf von neuen Kunstwerken im öffentlichen Raum zum Thema, die die soziale und kulturelle Funktion der gebauten Umwelt fördern; realisiert werden sollten Kunstwerke, für die es im öffentlichen Raum der Stadt Pécs derzeit kein Beispiel gibt. Die Ausschreibung des Wettbewerbs formulierte ihre Zielsetzungen als einen ersten Schritt eines langfristigen Prozesses in der Kunstentwicklung. Um die Arbeit fortzusetzen empfahl die Architektenkammer Südtransdanubiens der Stadt Pécs und der Vasarely Stiftung die Gründung eines internationalen Kunstpreises für die Förderung der Künste im öffentlichen Raum. Die Wettbewerbsausschreibung wurde 2010 durch ein Kuratorium abgewickelt. Kurator des Wettbewerbs war Héctor Solari, ein in Deutschland lebender Architekt und Medienkünstler. Die Ausschreibung geschah entsprechend eines von dem Kurator ausgearbeiteten künstlerischen Konzepts, weiterhin schlug der Kurator Schauplätze zur Realisierung vor. Eine internationale Jury beurteilte die eingereichten Objekte, der Wettbewerb wurde als erfolgreich erklärt und somit der erstplatzierte Entwurf zur Realisierung vorgeschlagen. Die Initiatoren des Wettbewerbs begannen – entsprechend der ursprünglichen Vorstellungen – mit der Realisierung des Werkes. Gemäß der Entscheidung der Jury konnten in dem Katalog zur Präsentation des Wettbewerbs sowie der Ausstellung nach Abschluss desselben sieben Arbeiten vorgestellt werden.

Horváth András Dél-Dunántúli Építész Kamara, elnök
chairman of South Transdanubian Chamber of Architects

Christian Gracza Robert Bosch kulturális menedzser
Robert Bosch cultural manager

Bencze Zoltán „Építészet és Kontextus“ program, tartalomfejlesztő
content developer of “Architecture and Context” program

A pályázatról – kuratori értékelés

A „VICTOR VASARELY NEMZETKÖZI MŰVÉSZETI PÁLYÁZAT A KÖZTÉRI MŰVÉSZETÉRT” program kidolgozása során két olyan helyszínt választottunk ki Pécs városában, amelyekről úgy gondoltuk, hogy egy új műalkotás elhelyezésére alkalmasak lehetnek: Uránváros főterét és a Király utca Búza tér felőli végét jelöltük ki. A koncepciót és a pályázati feltételeket 2010 márciusában dolgoztuk ki, és a pályázati dokumentumot világszerte számos intézménynek elküldtük. A pályaművek beérkezési határideje 2010. augusztus 5. csütörtök volt.

A pályázat jelentős nemzetközi érdeklődést keltett: Németországból, Nagy-Britanniából, Ausztriából, Svájcban, Spanyolországból és Magyarországról érkeztek pályaművek. Az online regisztráció alapján nagyjából hetven pályaműre számítottunk, azonban a beérkezett műtervek száma elmaradt várakozásainktól. Augusztus 5-ig harmincnégy projekt tervet kaptunk. A pályázatokat augusztus 5-én és 6-án bontottuk fel, megvizsgálva, hogy megfelelnek-e a kiírásban megfogalmazott feltételeknek. A harmincnégy projekt közül harmincegy felelt meg a kritériumoknak. A következő három napban a zsűri hét projektet választott ki a kiállítás és a katalógus számára. A hét projekt között első, második és harmadik helyezést osztott ki a zsűri.

A beérkezett projektek a tematika és a minőség szempontjából is jelentős eltéréseket mutattak. A Victor Vasarely alkotásait idéző, hagyományos értelemben vett köztéri plasztikáktól a konceptuális és multimedialis alkotásokon át a mikrourbanisztikai beavatkozásokig sokféle irányzatot képviselő művek panoptikumszerűen jelenítették meg az elmúlt harminc év köztéri művészetének alakulását. Ez a körülmény nem könnyítette meg a zsűri munkáját. A benyújtott projektek között több olyan is akadt, amely nem felelt meg sem a koncepcionális követelményeinknek, sem a köztéri művészetről alkotott elképzeléseinknek. Nem a projektek formális minőségét kifogásoljuk, hanem a kuratori koncepció azon tartalmi irányának követését hiányoljuk, amely a várost interaktív, közösségi konstrukcióként értelmezi. A zsűrinek a bírálat második körében sikerült kiválasztania azokat a műveket, amelyek kapcsolódnak a művészeti koncepcióhoz és alkalmasak egyfajta új urbánus identitás kialakítására, s így valóban gazdagíthatják a köztereket.

Figyelembe véve, hogy a Victor Vasarely Nemzetközi pályázat első alkalommal került kiírásra, illetve, hogy Pécs a 2010-es Európa Kulturális Főváros programévet megelőzően Európa művészeti térképén kevésbé ismert helynek számított, az eredménnyel elégedettek lehetünk, hiszen most Pécs egyik lakótelepén új műalkotás felállítására nyílik lehetőség.

A Dél-Dunántúli Építész Kamara és az Aix-en-Provence-i Vasarely alapítvány a pályázatot első lépésnek tekinti azon az úton, amely a város megújulását elősegítő új művészeti tendenciák meghonosítása felé vezet. Az eredmények alapján bízunk a sikeres folytatásban.

About the contest – curator's aspect

In accordance with the announced programme of the Victor Vasarely International Art Contest for Art in Public Spaces two locations were selected in the city of Pécs which were found suitable for accommodating the winning work of art: the main square of Uránváros and the end of Király utca at Búza tér. The concept and the conditions of the competition were elaborated in March 2010, and then they were sent to numerous institutes all over the world. The deadline of submitting the works of art during the competition was Thursday, 5 August 2010.

Seventy-four participants registered online. By 5 August we received the plans of thirty-seven projects. The applications were opened on 5 and 6 August under the supervision of the head of the jury to see whether they were in compliance with the conditions determined in the announcement. Thirty-four of the thirty-seven projects complied with the criteria. During the next three days the jury selected seven projects for the exhibition and the catalogue. Out of these seven projects one was selected as the winner of the competition, one was placed second and one was placed third.

The projects submitted were very different in respect of their quality and concept. Among the works there were academic statues suiting the aesthetics of the works by Victor Vasarely, creations of conceptual art, city planning and multimedia art, forming a panoptic, as it were, of the last thirty years of art in public space. This circumstance did not make the jury's work any easier. Many of the submitted projects did not suit our ideas about art in public space. By this we do not mean the formal quality of the projects, but the fulfilment of the guidelines set in the curator's concept interpreting the city as an interactive community construction. During the second phase of evaluation the jury selected the works of art which really suited our concept and were found to be able to contribute to the public spaces and create a new urban identity.

Works were submitted from Germany, Great Britain, Austria, Switzerland, Spain and Hungary, which demonstrates great international interest. The number of the projects submitted remained below our expectations: on the basis of the on-line registrations we expected about seventy works. With regards to the fact that the Victor Vasarely International Art Competition was announced for the first time, and taking into consideration that before becoming the Cultural Capital of Europe in 2010, Pécs was mostly unknown among the cities of Europe renowned for their artistic performance, we can still be satisfied with the result, and now a new work of art can be erected in one of the social housing estates of Pécs. On the basis of these results we trust that the competition will continue to be successful in the future. The realization of this competition is the first step to prove that the City of Pécs, the Chamber of Transdanubian Architects and the Vasarely Foundation in Aix-en-Provence have taken mutual, efficient steps towards the introduction of art trends creating new forms in a contemporary city.

Dresden, 21. 08. 2010.

Héctor Solari
kurátor | curator

A 7 kiemelt pályamű | The best seven

Szöveg | text: **Héctor Solari**, kurátor | curator

Makra Zoltán – Palatinus Dóra: 37 m² (első díj)

Installáció – acél, üveg, beton, helyszínen épített vasbeton akna (Úránváros)

Makra Zoltán és Palatinus Dóra Úránváros főterére tervezett műve a kortárs művészet formanyelvén szólal meg, és a városrész lakóinak szociális helyzetére reflektál. Az installáció a bányászlakótelep másfél szobás, harminchét négyzetméteres típuslakásának térbeli dimenziót dolgozza fel. A Pécs nyugati városrészén 1956 és 1972 között épült Úránváros egykor a modern, kényelmes otthon, a biztos megélhetést adó munkahelyet, a megbízható szociális ellátórendszert jelentette a pécsiek számára. Mára sok minden megváltozott: a bánya bezárt, a lakók kicserélődtek, a lakótelep elvesztette egykori értékeit. Az installáció felépítéséhez a negyven éve a lakótelepen élő Rózsi néni otthonának térbeli szerkezete szolgáltatott mintát. A lakás-objektumban méretarányosan megtalálható a konyha, a fürdő, a folyosó és a „másfél” szoba, pontosan olyan elrendezésben, ahogy azt a lakásban megtaláljuk. Egyedül a tárgy pozíciója változott. A lakás paramétereit megjelenítő installáció kibillen a derékszögű rendszerből és három méter mélységben a járdaszint alá süllyed. A tárgy és a járdaszint síkjának találkozásánál átlátszó síkúveg felület teszi lehetővé a forma további vizuális értelmezését. A lakás falait élénk színű, színes síkúveg lapok jelzik. (A tárgy mérete alaphelyzetben 7 m x 5 m x 2,6 m. Az üvegorítás törhetetlen síkúvegből készül.)

Az installáció a lakótelepre jellemző személyes léttér fizikai kereteit jeleníti meg a városi tér nyilvános közegében, így a műtárgy képes intenzív kapcsolatot kialakítani azzal a városrésszel, ahol felállítják. A félig a levegőben lévő, félig a földbe süllyesztett test azokat a társadalmi feltételrendszereket juttatja kifejezésre, melyekben minden környéken lakó osztozik.

Részlet a zsűri jegyzőkönyvéből:

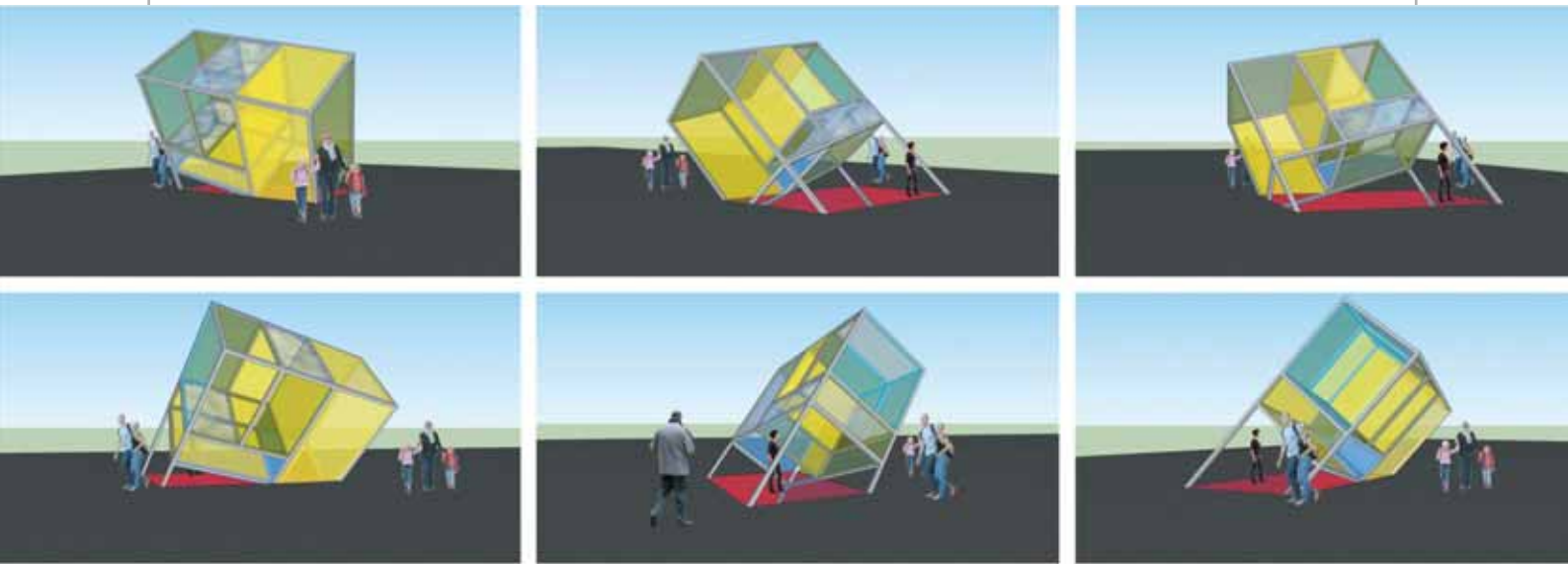
„A zsűri tagjai kérik az alkotókat, lehetőségeikhez mérten igyekezzenek a legmesszebbmenőig bevonni a lakókat a megvalósítás folyamatába, hogy a környéken élők a műalkotást ne a mindennapjaikba való beavatkozásnak tekintsék, hanem a projekt részeseinek érezhessék magukat. Megkerülhetetlen az alkotási folyamat hatékony dokumentálása, amely szemléletesen mutatja be a műtárgy születése és egy tipikusnak tekinthető úránvárosi életút közötti kapcsolatot.

Életrajzok:

Palatinus Dóra 1973-ban született Csongrádon. Egyetemi tanulmányait a Janus Pannonius Tudományegyetem kísérleti szobrászat specializációján végezte. A Doctor of Liberal Arts (DLA) képzés szobrászati programját Bencsik István Professor Emeritus tanítványaként a Pécsi Tudományegyetem Képzőművészeti Mesteriskoláján teljesítette. 2005 és 2008 között megkapta a Derkovits Gyula képzőművészeti ösztöndíjat.

Munkái két fő területtel foglalkoznak, a humán terekkel és a különböző témájú tárgymásolatokkal. Az utóbbi időben fotók alapján készült makkettek készit, melyek tragikus események miniatűr ábrázolását hozzák létre, vagy éppen lakóhelyével, Péccsel kapcsolatos vízióit mutatják be. Fontos köztéri munkája a Tettye Park közterület-megújításának képzőművészeti munkarésze, melyet a 444m alkotócsoporttal közösen készített 2008 és 2010 között. 1995 óta számos képzőművészeti hazai és nemzetközi program résztvevője.

Makra Zoltán Képzőművész 1976-ban született Pécsen. 1996–2004 között szerzett diplomát a PTE Művészeti Karán, Valkó László és Tolvaly Ernő tanítványaként. 2001-től 2003-ig a pécsi Közélet Művészeti Egyesület elnöke volt. Az utóbbi időben helyspecifikus installációkat és public art objektumokat hoz létre. Játékos, ironikus megközelítéssel vizsgál morális, vallási kérdéseket, rendszeresen alkalmazza a fogyasztói társadalom reklámvilágára utaló formai megoldásokat. Számos hazai és nemzetközi intermedialis program résztvevője. A 444m alkotócsoport tagja, 2008-tól részt vett a Pécs-Tettye városrész rehabilitációjának folyamatában, a képzőművészeti munkarész tervezésében és megvalósításában. Pécsen él és dolgozik, 2007-től a Pécsi Művészeti Gimnázium és Szakközépiskolában festészetet és rajtot tanít.

Rózi néni lakása
Flat of Aunt Rosie

Zoltán Makra – Dóra Palatinus: 37 m² (first prize)

Installation – steel, glass, concrete, reinforced concrete shaft built on the site (Uranium City)

The work of art by Zoltán Makra and Dóra Palatinus on the main square of Uránváros uses the form of expression of contemporary art and reflects upon the social situation of the residents of the district. The subject of the installation is the spatial dimension of a typical 37 m² flat on the miners' housing estate. At one time the Uránváros district, built in the western part of Pécs between 1956 and 1972, used to represent the modern, comfortable home, a workplace providing a good living and social service system. Today many things have changed: the mine has been shut down, new residents have come to replace the old ones, the housing estate has lost its former values. The sample used for constructing the installation was the layout and spatial structure of the home of Rózsi néni (Aunt Rosie), who has been living in the housing estate for forty years. In the home-object there is a kitchen, bathroom, corridor and "one and a half rooms" in full scale, exactly located and constructed as in the case of the original. Only the position of the object has changed. The installation reproducing the parameters of the flat is displaced from the perpendicular system and sinks into the pavement level to a depth of nearly three meters. Further visual interpretation of the form is ensured by using transparent plate glass where the planes of the object and pavement level meet. The walls of the flat are represented by glass plates of vivid colours. (The basic size of the object is 7 m x 5 m x 2.6 m. The glass cover is made of shatterproof safety glass.)

The installation presents the physical framework of the personal living-space so typical of the district in the public surroundings of the urban area. As a result of this the work of art is able to establish an intensive relationship with the city district where it is erected. The object half suspended in the air and half sunk into the ground expresses the social systems of conditions shared by all residents in the area.

A passage from the jury's record:

The members of the jury ask the artists to try and involve the residents into the process of realization as much as possible, to make the people living in the area feel a part of the project rather than regarding the "statue" as an intervention into their everyday life. The efficient documentation of the creation process will be necessary to provide an expressive description of the connection between the creation of the work of art and a typical course of life in Uránváros.

Biography:

Palatinus, Dóra was born in 1973 in Pécs, Hungary. From 2000 to 2003 she pursued her studies at University of Pécs, at the Faculty of Music and Visual Arts, Later she took part in the Sculpturing program of the Master's School of Fine Arts, Doctor of Liberal Arts (DLA). Between 2005 and 2008 she gained Derkovits Gyula Fine Arts Scholarship. Her works were displayed in the following selected group exhibitions: Trust, Institute of Contemporary Art, Dunaújváros (2010); Exit, Alfred Knecht Gallery, Karlsruhe, Germany (2010); Ostrale'010, Drezden, Germany; M@narchia, Institute of Art and Culture, Moscow, Russia (2007); Reality how/lost-property office Contemporary Art Körút Festival, Budapest (2006). As a member of the 444m artist studio she contributed with her works to the Revitalisation of Public Space in Pécs Tetteye District, (2008–2010).

Makra, Zoltán was born in 1976 in Pécs, Hungary. From 1996 he studied painting from 1996 to 2006 at the University of Pécs, Faculty of Music and Visual Arts, Painting Departement. He took his MA degree in 2004, his professors were László Valkó and Ernő Tolvaly. His works were displayed in several solo exhibitions: Ø 53 cm, Csoport-Horda Gallery, Pécs, 2010; Praised be our Lord, Contemporary art Institute, Dunaújváros Self Advertisement, Approach Art Association, Pécs, 2006; Comfortable Bs5, Approach Art Association, Pécs, 2001. He was a member of the following art groups: KME, Approach Art Association, Pécs, 1999; 2001–2003 he was the leader of the Approach Art Association, and from 2008 he has been a member of the 444m Art Group. Residence: Apartment Projekt, Istanbul, Turkey, 2010. His public art projects in Pécs: Tetteye Park Public Place Reconstruction, with 444m Art Group, 2009; 21 Conversation, Public Art projekt, 2010.

Roland Schön: Színek és madarak (második helyezés)

Instralláció – neonfeliratok (Úránváros)

Roland Schön Úránváros főterére szánt műve poétikus alkotás: a köztéren és az azt határoló épületek falain kilenc madárfaj nevét tünteti fel, neonfeliratok formájában. Az úránvárosi lakótelep – városzerkezeti kialakításnak köszönhetően – olyan lakóhelyet kínál az ott élők számára, amely a természettel is közeli kapcsolatban áll. A környék egyik meghatározó épületén, a Mecsek Áruház felirata is a természeti környezet és a kulturális tér viszonyát idézi meg. Az áruház feliratának dominanciájával szemben a Színek és madarak című installáció szabad, játékos módon hívja fel a figyelmet a természet és az urbánus közeg feszültségére; azt a képzetet kelti, mintha a tér a színek és különféle madárfajok természetes otthona lenne. A neonbetűs feliratok egyszerre utalnak a szocialista műltra és a mai kor neonreklámoktól hemzsegő köztéri kommunikációjára. Mindegyik megjelenített madárfaj őshonos, kivéve a rózsaszín pelikánt, amelynek a Duna-delta a hazája, és Pécs környékén csak „eltévedt vándorként” bukkan fel. Az idegen éppen mássága révén újítja meg a közösség identitását.

A projekt poétikus tartalmával és sokrétű értelmezhetőségével győzte meg a zsűrit. A mű finoman, mindenfajta arrogancia nélkül utal a szocialista utópiát megjelenítő kertváros eszméjének eredetére. A projekt megvalósítása a helybeliek bevonásával történe, így az egyes feliratok végleges paraméterei – színük, méretük és elhelyezésük – a lakóközösség egyetértésével alakulna ki. Az alkotást kísérő együttműködést publikálható kiadvány dokumentálná.

Életrajz:

Roland Schön 1964-ben született a németországi Neuuhofban. A stuttgarti Képzőművészeti Akadémián festészetet tanult. 1994 óta számos köztéri művészeti projektben vett részt, amelyek közül több meg is valósult: egyetemi menza, Bamberg; Központi buszpályaudvar, Bayreuth; General Hüttner laktanya, tiszti kaszinó, Hof; Városi Könyvtár Médiaterem, Bamberg; Hohe Warte Kórház előcsarnok, Bayreuth; Földmérő Hivatal lépcsőház, Wunsiedel; Kórházi kápolna csarnok, Pegnitz; Földmérő Hivatal lépcsőház, Bayreuth.

SZÍNEK ÉS MADARAK
FARBEN UND VÖGEL

Jeder Schriftzug erhält seine eigene Typografie und eine eigene Farbgebung, die jeweils besprechenden Farbe.

Die Schriften bestehen sämtlich aus E-Zeichenstrichen, die auf einem kreisförmigen Wege über nach oben in der Passaden (schief) und einwärts angebracht werden.

Allen der freistehenden RÖZSAZSIN PELIKÁN wird auf einem etwa vier Meter langen, 40cm breiten und etwa 40cm hohen Betonsockel mit einer quadratischen Querschnittsfläche (Mitte) angehaust.

Der Schriftzug wird getrennt in RÖZSAZSIN, hellrot mit Vögel und PELIKÁN, bester von oben.

Größe der Leuchtschriften zwischen 40cm bis 80cm Schrifthöhe und entsprechenden Länge. Jeweils über Standfuß angepasst.

Alle Leuchtschriften werden in Kooperation mit lokalen Firmen hergestellt und montiert. Es werden energieeffiziente Leuchtmittel und wartungsarme Steuerungsmodule verwendet.

SZÍNEK ÉS MADARAK FARBEN UND VÖGEL

Neun Leuchtschriften verteilen sich über den öffentlichen Platz, mit dem RÓZSAZSIN PELIKAN freistehend am planerischen Mittelpunkt des Platzes.

VÖRÖSBEGY, FEHÉRGÖLYA und ZÖLDHARKÁLY am Kaufhaus Mecek zwischen Mecek und Plus.

ARANYLILE am Haus 529/32 an der Fassade über der Bank.

BIBORGÈM an der dem Platz zugewandten Stirnseite des Hochhauses über der „Apotheke“.

SÁRGARIGÓ und KARMAZSINPIRÓK an der Stirnseite des Hochhauses dem Park zugewandt über den Graffiti.

KÉKCINKE an der Stirnseite des Wohnblocks gegenüberliegende Straßenseite dem Platz zugewandt.

Eine andere Verteilung und Platzierung der „Farben und Vögel“ ist in jedem Falle möglich sollten vorgeschlagene Plätze nicht zur Verfügung gestellt werden können. Dies muss dann jedoch vor Ort verhandelt werden.

Roland Schön: Colours and Birds (second prize)

Installation – neon signs (Uranium City)

Roland Schön created a poetic work of art in the centre of Úránváros: he planned to put up nine neon signs showing bird names in the public area and walls. Due to the design of the town structure, besides the conditions for living, the Úránváros housing estate also provides close relation with nature for the residents. This type of interplay between the “natural environment” and the “cultural space” also appears in the lettering of Mecsek Áruház (Mecsek department store) dominating the place from the top of the store. As opposed to the central dominance of this sign, the installation entitled Colours and Birds depicts the contrasting topic of nature and culture in a free and playful manner: as if the space was the natural home for different colours and birds. The neon signs relate to the socialist past and to contemporary communication in public areas teeming with neon advertisements at the same time. All the bird species presented are native species, except for the pink pelican, which is indigenous to the delta of the Danube and only appears in the region of Pécs as a “vagrant guest”. In this way the stranger, through its different nature, gives the community a new identity.

The project convinced the jury with its poetic content and with its various levels of reception. In a decent, subtle manner free of aggression the work of art relates to the origin of the ideology of the suburb representing socialistic utopias.

At the same time the project would be realized with the participation of local people, so the final parameters of each sign – colour, size and location – would be determined with the approval of the residential community. The cooperation during the process of creation would be recorded in a document to publish.

Biography:

Roland Schön was born in 1964 in Neuhof, Germany. He studied painting in Stuttgart, at the Academy of Fine Arts. Since 1994 he has participated in numerous art projects relating to public areas, and several of these projects were realised. For example: University of Bamberg, refectory; Central Bus Station, Bayreuth; General Hüttner barracks, officers' casino, Hof; Town Library of Bamberg, Media room; Hohe Warte Hospital, foyer, Bayreuth; Office of Geodesy, stairway, Wunsiedel; hospital chapel, Pegnitz.

SZÍNEK ÉS MADARAK FARBEN UND VÖGEL

Die stadtplanerischen Bemühungen aus den Entstehungsjahren der Uranstadt stellen den Bewohnern sowohl städtische Möglichkeiten, als auch die Nähe zur Natur zur Verfügung.

Dieses Zusammenspiel von „Naturraum“ und „Kulturraum“ steckt auch in dem ursprünglichen, den Platz bestimmenden Schriftzug MECSEK ARUHAZ.

Im Gegensatz zu dessen zentralistischer Dominanz, nimmt die Installation „Farben und Vögel“ das Kontrastthema Natur-Kultur in freier spielerischer Art und Weise auf.

Als wäre der Platz wie selbstverständlich von den verschiedenen „Farben und Vögeln“ in Gebrauch genommen worden.

Die Verwendung von Sprache in Form der Leuchtbuchstaben steht sowohl im Kontext zur kommunistischen Vergangenheit, als auch in unmittelbarer Beziehung zum appellativen Charakter der heutigen Leuchtwerbung.

Alle bezeichneten Vogelarten sind in der Gegend heimisch, abgesehen von RÖZSAZIN PELIKAN der im Donaudelta heimisch ist und nur als so genannter „Irgast“ in der Gegend um Pecs auftaucht.

Sergio Garcia-Gasco Lominchar (harmadik helyezés)

Installáció – festett acél, vonalmenti LED-világítás (Búza tér)

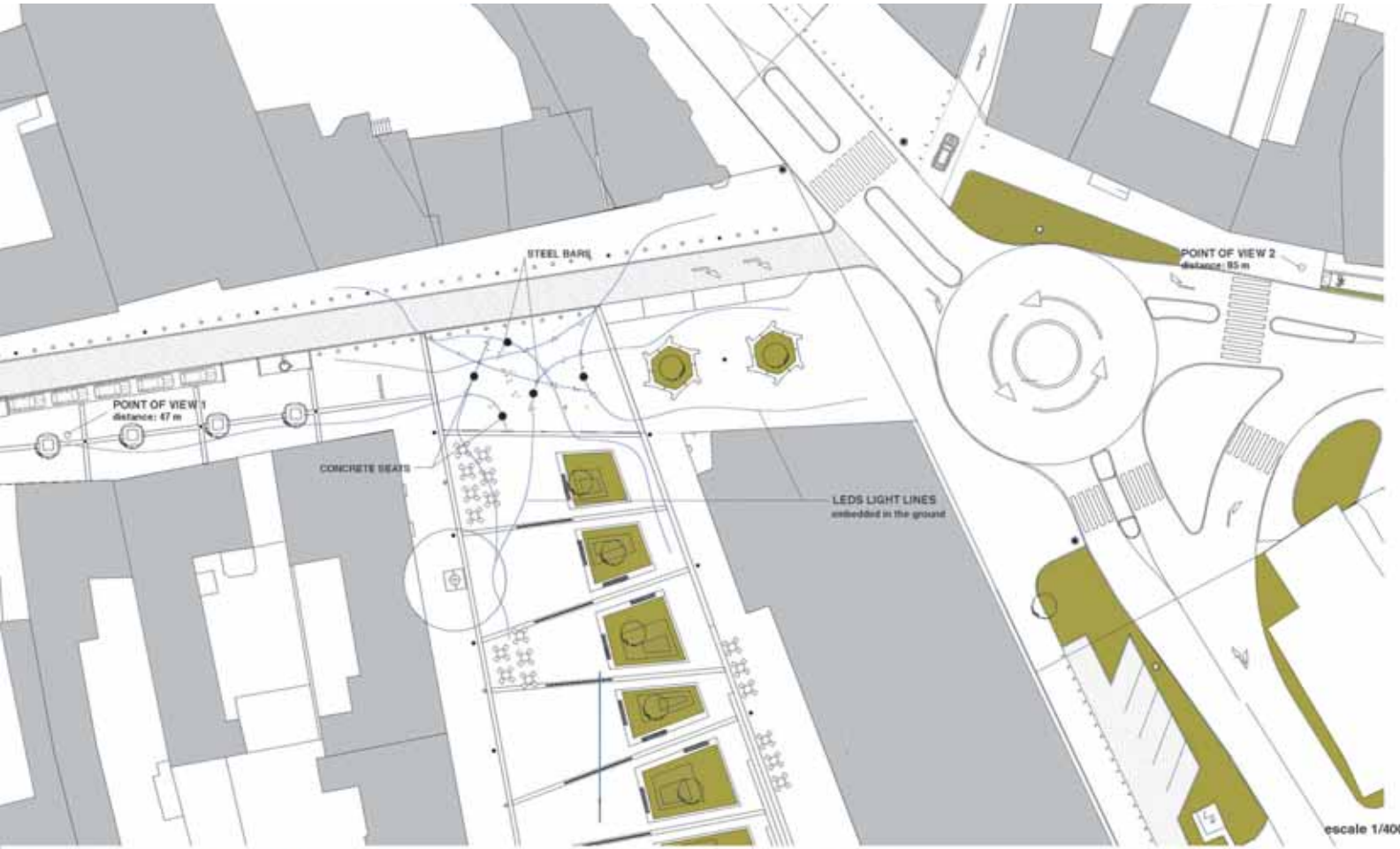
Sergio Garcia-Gasco Lominchar projektje belesimul a Búza tér és Király utca kereszteződésének összképébe. A mű Vasarely munkáival teremt kapcsolatot, de míg Vasarely Zebra című műve síkbeli ábrázolással térhatást hoz létre, Garcia-Gasco Lominchar alkotásának térbeli rendszere síkbeli ábrázolást imitál.

Az acéloszlopokból álló „erdő” keresztülvezeti a szemlélőt a látszólag véletlenszerűen elhelyezett pilonok által kijelölt térrészen, miközben újabb irányok keresésére és a látvány felfedezésére inspirál. Ha a járókelő a földön megjelölt két pont egyikére áll, megláthatja Vasarely ismert zebrajának képét. Amint a szemlélő közeledik a képhez, az szétcsúszik, feloldódik a városi térben. Az acélrudak lábainál elhelyezett betonpadok a szobor „árnyékában” való pihenésre csábítanak, és lehetőséget teremtenek a mű közvetlen megtapasztalására. Éjszaka világító ledcsíkok futnak szerteszét a burkolaton, melyek kilépnek a szobor kompozíció határain és végignyúlnak a járdán majd átmennek az úttesten is. A fényösvények a járókelők útjait jelképezik és egyúttal a gyalogosok haladási irányait jelölik ki.

Életrajz:

Sergio Garcia-Gasco Lominchar építész, 1980-ban született Madridban, a valenciai Escuela Técnica Superior de Arquitectura tanára. 2005-ben alapította az Enproyecto Arquitectura nevű multidiszciplináris építészműhelyt, amelynek munkái számos nemzeti és nemzetközi díjat nyertek (FAD Nemzeti Építészdíj, „Valencia crea”, Pedro Almodóvar-díj). Jelenleg az Ilustre Colegio de Arquitectos de Castilla la Mancha munkatársával La Mancha és Kasztília vidékét, a táj megőrzésének lehetőségeit kutatja.

Sergio Garcia-Gasco Lominchar (third prize)

Installation – painted steel, linear LED lighting (Búza square)

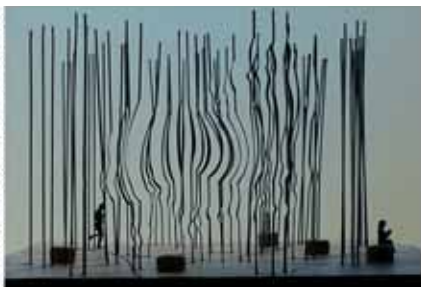
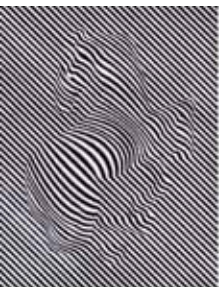
Sergio Garcia-Gasco Lominchar's project melts into the overall picture of the intersection of Búza tér and Király utca. The work of art creates a relationship with Vasarely's works. While Vasarely, in his work entitled Zebra creates a spatial effect through planar depiction, Garcia-Gasco Lominchar imitates planar depiction with a spatial system.

The "forest" of steel columns directs the viewer through the part of the square determined seemingly at random by the columns. In this way the installation inspires people to find new directions and discover the sight. If passers-by stand on one of the two points marked on the floor, they can see the picture of Vasarely's well-known zebra. As viewers approach the picture, it disintegrates and changes into an urban square. The concrete benches standing at the foot of the steel columns offer a rest in the "shade" of the statue making it possible to experience the work of art directly. As the night sets in, lines of light run in all directions from the statue composition on the pavement, they run across the street and leave the frames of the statue. The paths of light symbolise the routes of the passers-by and show directions in which pedestrians can progress.

Biography:

Sergio Garcia-Gasco Lominchar was born in 1980 in Madrid, he is an architect and a teacher at Escuela Técnica Superior de Arquitectura in Valencia. In 2005 he founded Enproyecto Arquitectura, a multidisciplinary workshop of architects, the works of which have won numerous national and international prizes. FAD National Prize for Architecture, "Valencia crea", Pedro Almodóvar Prize. Presently with the collaborators of Ilustre Colegio de Arquitectos de Castilla la Mancha he is discovering the region of La Mancha and Castilla and searching for possibilities to preserve the landscape.

CONCEPT

The main idea of the project is, in one hand, to create a new city space to be used by the citizens. In the other hand, it wants to honor the most important artist of the city of Pécs, Victor Vasarely.

We choose to situate the Project in Buza square with Király st. This cross is a main place in the city, and also a place with a high level of quality of urbanisation, with pedestrian streets and wide public spaces. The project tries to enhance the qualities of this space, by creating a new meeting point in a city, a place to attract people, to be used like an iconic space to stay, to be related and to meet friends.

A forest made of steel bars appears in the street, indicating the citizen that there is a different and new area that, however, grows on the same public space. The space leads the citizens through the different spaces that the steel bars (apparently randomly placed) create between them. Some of them invite the pedestrian to rest in these spaces, with nine public seats situated in the path of the user. Some other are just pass spaces, filters, that let the pedestrian to experimentate different sensations by choosing different itineraries.

The sculpture has also visual connections with two points that are not in its area but let the user to experience again a different sensation. When the pedestrian goes away from the space, he realizes that this steel bars, that seem to be chaotic, converge to create a well known picture in Pécs, The Vasarely picture Zebra. As Vasarely played with the plane to create a volumetric image, the sculpture wants to honor the artist by creating a plane image from a volumetric space. When the pedestrian is situated in the two points of view marked on the floor with a round metal plaque, the image of the 'Vasarely's Zebra' can be observed by the visitor. As the visitor approaches the image, it disappears, to become an urban space.

When the night goes on, light lines appears in the floor around the monument, without boundaries, crossing the road, and trespassing the limits of the sculpture. This lines represent the paths of the citizens, the directions that people usually make to cross this area of the city. They also polarize the specific importance of this area in Buza square, inviting the pedestrian to follow them and to arrive to the sculpture, where all light lines converge to represent the cross of paths where the project is placed.

TECHNICAL INFORMATION

The project consists of different materials:

- Black Steel bars

64 bars of 5 m tall. These bars are formed by a squared section of 6x6 cm to be folded to create the specific shape of each bar. In cases where the bars have to be wider, additional plates will be welded in the sides to create the optical effect of widening the bar.

The bars will be anchored to the ground by a concrete base of 30x30cm. In addition, they will be linked to each other by smaller bars in different heights so they can reinforce each other.

- Concrete seats

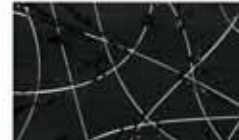
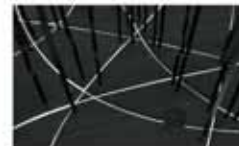
5 concrete seats will be created with dimensions of 1 m in diameter and 45 cm in height.

- Light lines

About 150 meters of blue lines of light will be placed on the floor. To put them it will be necessary to create a fine cut about 3 cm wide at the ground. These lines are composed of LED lights, which don't suppose danger to the public due to its low electrical voltage. At the same time they have a high visibility and durability. Small transformers required for its operation will be placed in small cash register in the seats.

- Metal plaques

2 metal plaques will be situated to indicate the right point of view of the Zebra. The dimensions of these plaques will be 40 cm in dia-

CONCRETE SEATS

LEDS LIGHT LINES

STEEL BARS

Török Bence – Szántay Zsófia

Graffiti – útburkolati festék (Úránváros)

„Az alapötlet: szöveg-ösvények a tér burkolatán”

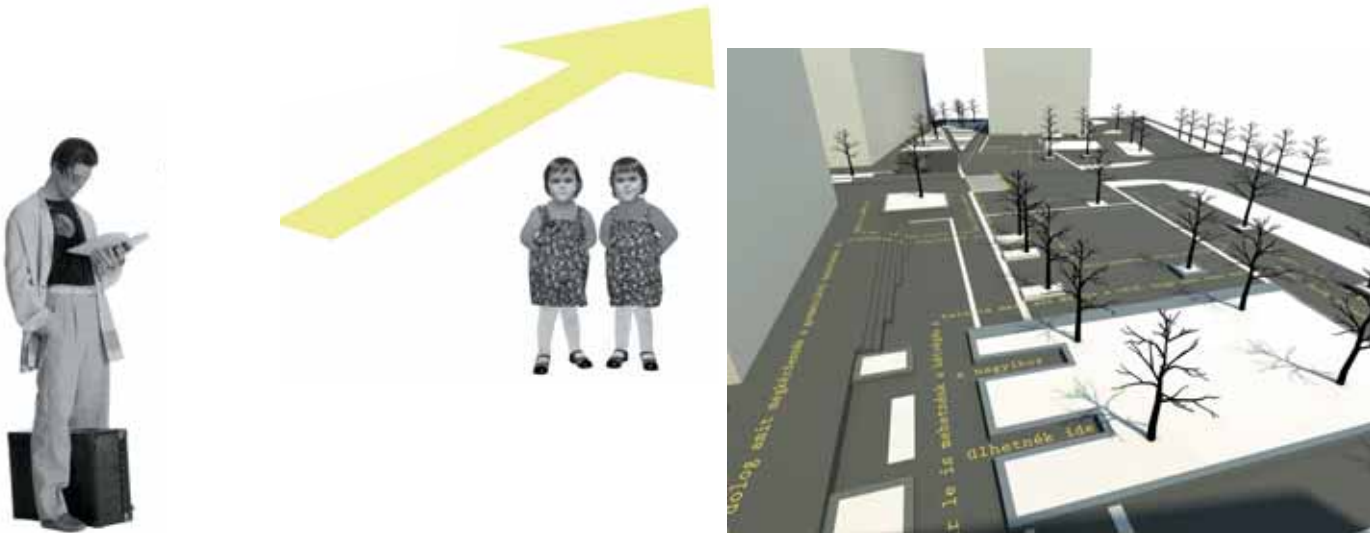
Török Bence és Szántay Zsófia munkája a térburkolat köveire útburkolati festékekkel felírt gondolatfoszlányokkal dolgozik. A folytonos vonal mentén kibontakozó szövegek az alkotók által meghatározott irányokban ösvényszerű útvonalakat rajzolnak a térre. A séta közben olvasható mondatfoszlányok az átlagember mindennapi gondolatainak abszurd töredékeit tartalmazzák: „be kellett volna vásárolnom holnapra, mert nincs otthon tej és azt hiszem a felvágott is elfogyott a hűtőből; nem úszom meg, hogy elmenjek a fogorvoshoz; utol kell érnem a buszt” és így tovább. E szavak révén a megfigyelő saját gondolataival és cselekedeteivel konfrontálódik, a feliratok a környezet tudatosítására, gondolkodásra készítetik, hiszen pontosan arról olvas, amit éppen cselekszik. A műalkotás az egyéni egzisztencia tükréként, banalitásából kiemelve a költészet szintjére emeli a mindennapi létet. A mű számol az elhasználódás folyamatával: tudatosan magába építi saját elmúlását.

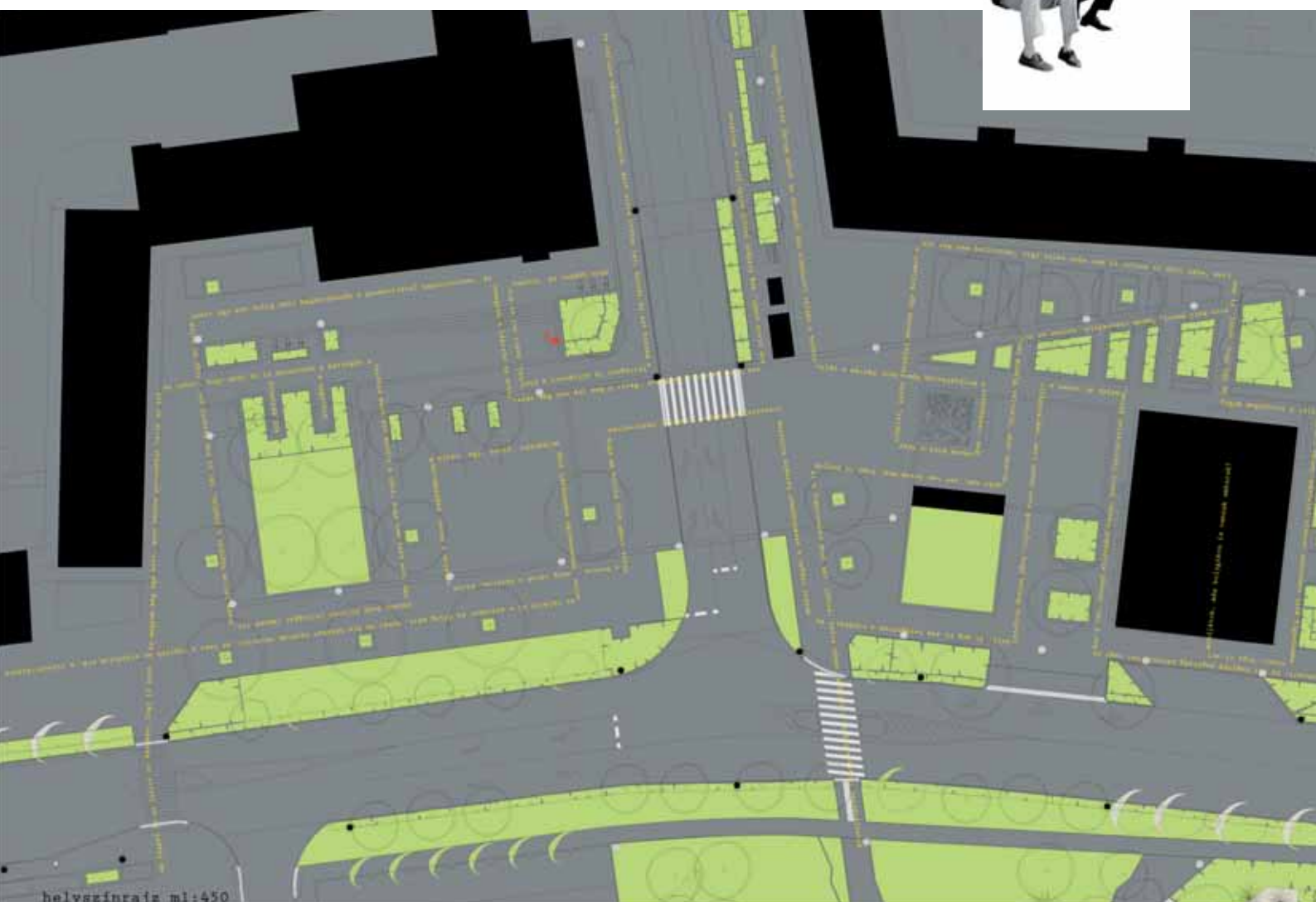
A jelsorozat a köztér mindhárom dimenzióját kihasználja, követi a tér lejtését, a lépcsőket és a tizenhét emeletes panelház büttüfalára is felfut. Ez a mozgáselem játékosá, dinamikussá teszi a művet. Amint a téren közlekedők kialakítják saját útvonalait, kedvelt pihenőhelyeiket, a feliratok újabb rétegekkel gazdagodnak. Az egész térre kiterjedő alkotás anyaga egyszerű útburkolati festék. A Prestige Elite Std típusú betűk átlagos magassága 60 cm. Felfestésük technikája az útburkolati jelek felhordásának technikájával egyezik meg, külön fenntartást nem igényel. A megsemmisülés az alkotás része, a betűk kopása elleni védekezés ezért szükségtelen.

Életrajz:

Török Bence 1983 született Budapesten, építész. Dániában, a Vitus Bering University-n, valamint a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen tanult.

Szántay Zsófia 1986-ban született Budapesten, építész. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen tanult.

Bence Török – Zsófia Szántay

Graffiti – road painting (Uranium City)

“The idea is to write paths using letters on the pavement of the square”

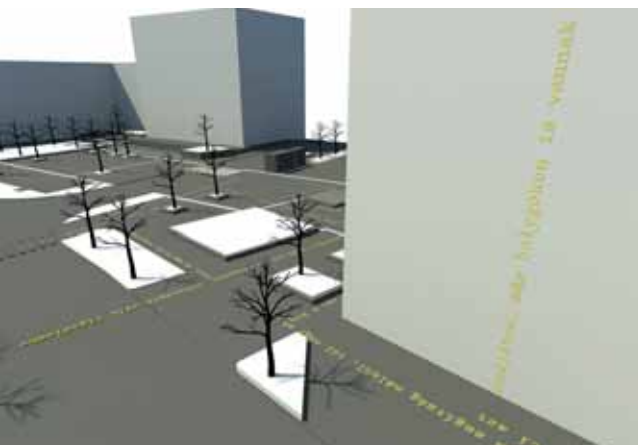
The work by Bence Török and Zsófia Szántay writes scraps of ideas on the tiles of the square paving using letters sprayed with road paint. The words progress along a line and draw path-like routes on the square in directions determined by the creators. The scraps of sentences that can be read while walking contain the absurd fragments of the everyday thoughts of an average person: “I need to do some shopping for tomorrow, because there’s no milk at home, and I think there is no ham left in the fridge either; I can’t wait any longer, I’ve got to see a dentist; I must catch the bus”, and so on. These words confront viewers with themselves and with their own acts, make them think and encourage them to be aware of their environment. What I’m reading here is exactly what I’m doing! The work of art raises BEING up to a poetic level as a mirror of one’s own existence, while depriving it from its banality. The work of art reckons with the process of deterioration and its own decay is consciously built into it.

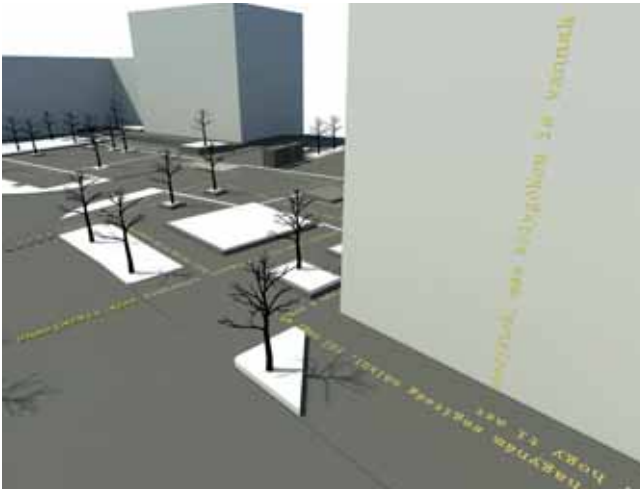
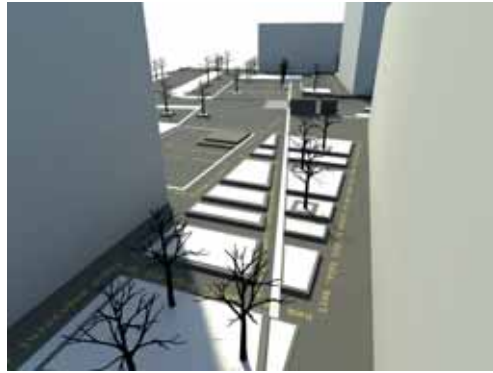
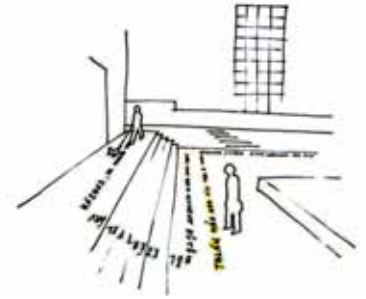
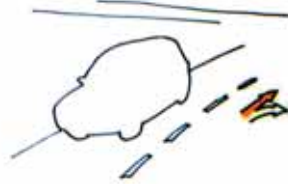
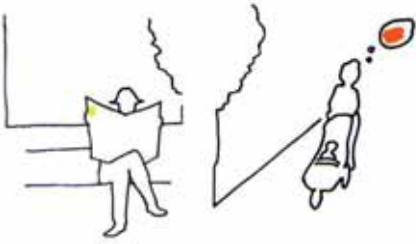
The series of signs make use of all three dimensions of the public area and follow the slope of the square, its steps and even runs up on the end-wall of the 17-floor block of flats. This movement-like feature makes it playful and dynamic. As the people passing through the square determine their own routes and favourite resting places, a further layer of the words is unfolding. The material of the work of art is road paint. The work of art covers the whole square. The letters are 60 cm high on average, Prestige Elite Std typeface. The method of realization is the same as the method of painting road signs. It does not require special maintenance. Annihilation is a part of the work of art. The words have no protection against deterioration.

Biography:

Bence Török was born in 1983 in Budapest, he is an architect. He studied in Denmark at Vitus Bering University and at Budapest University of Technology and Economics.

Zsófia Szántay was born in 1986 in Budapest, she is an architect. She studied at Budapest University of Technology and Economics.

Szakács Nikoletta – Tesch Katalin: Műakna

Videó installáció – előregyártott VB virágültető, növények, lcd-kijelzők, előregyártott VB akna (Uránváros)

A környezet hétköznapi életébe csendesesen beilleszkedő alkotás a város kollektív emlékezetéről szól. A Mecsek áruházzal szemben elterülő nagy, gyalogos forgalmú tér, melynek új burkolata nemrégiben készült el, Uránváros főtereként szolgál. Egységét a járófelületbe süllyesztett, 37 méter hosszú, csiszolt beton keretezésű virágágyás töri meg, amely a tér teljes hosszán végighúzódik. A virágágyásba magas tűrőképességű pozsgás növények kerülnek (kövirózsa, varjúháj). A virágágyás növényes-rát öt helyen üveglapok alatt elhelyezett lcd-kijelzők szakítják meg, melyek egymástól való távolságuk miatt a szemlélő sosem látja valamennyit egyszerre. Az öt monitoron szünet nélkül játszott felvételeken bányászokra utaló karakterek láthatók felülnézetből, akik az utca járósíkja alatti, képzeletbeli szinten mozognak. Annak ellenére, hogy hasonlóságot mutatnak a környéken egykor élő néhai bányászokkal, ezek a figurák ugyanúgy viselkednek, mint a teret ma használó emberek: találkoznak, beszélgetnek vagy éppen leülnek és esznek. Az öt képernyőn futó kép egyetlen nagy, összefüggő látványt alkot, melyet képzeletesség együtt érzékelni. A bányászok hétköznapijait bemutató videók nem dokumentumfilmszerűen, hanem művészi vízióként idézik fel az elveszett múltat.

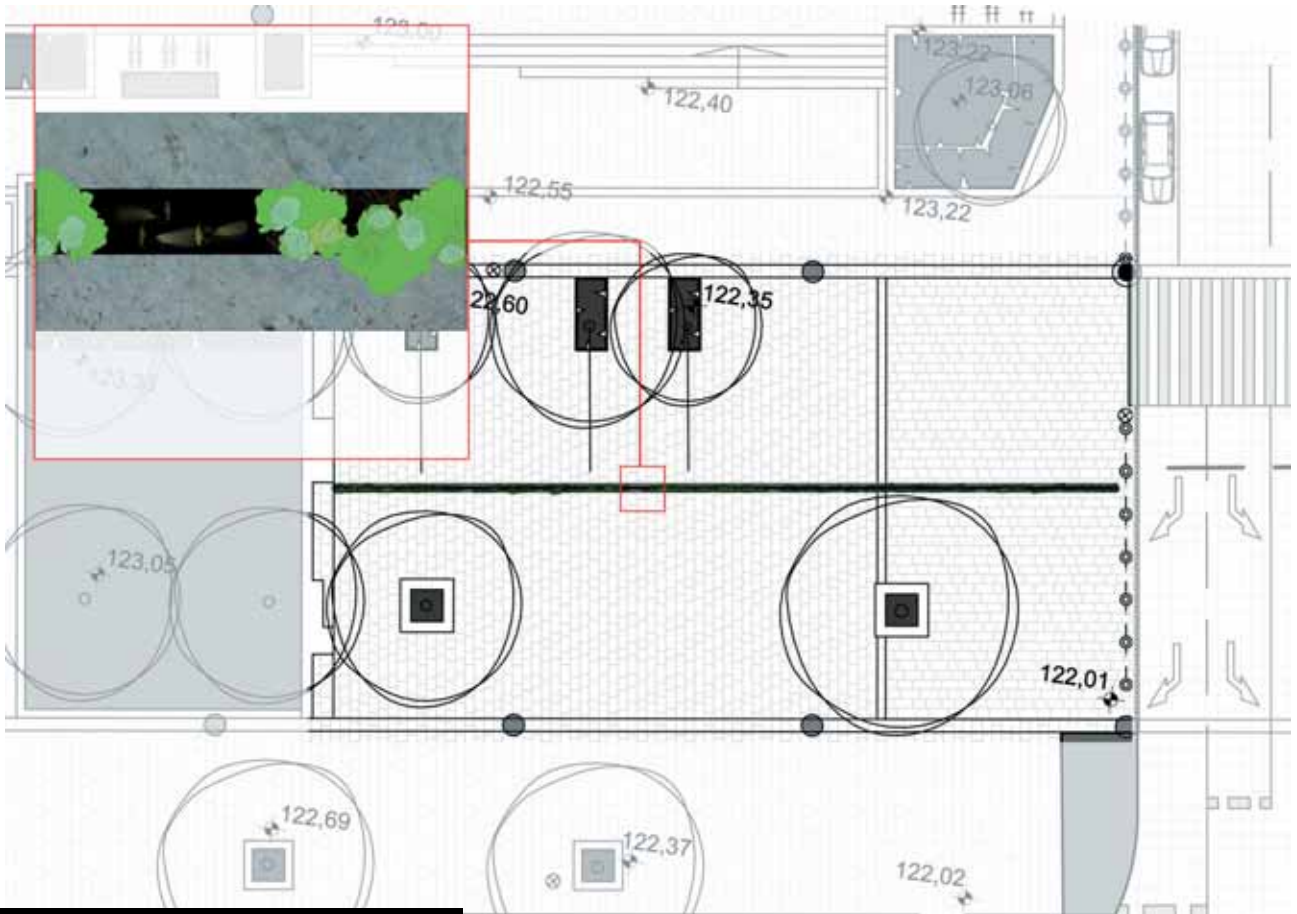
Életrajzok:

Szakács Nikoletta 1976-ban született Budapesten. Tanulmányait a Magyar Iparművészeti Egyetem textil szakán végezte. Textil-installációk készítésével és grafikai tervezéssel foglalkozik, általános iskolákban művészetet tanít

Tesch Katalin, (Budapest) videó- és multimédia művész. A Magyar Iparművészeti Egyetem, videóanimáció szakán szerzett diplomát 2005-ben. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen karvezetői tanulmányokat folytatott.

Legfontosabb munkái közé tartozik a Karlsruhe Média Művészeti Fórumon bemutatott C.A.R. c. alkotása; a Re-Habitation (2009) címet viselő hegyhátszentmártoni köztéri művészeti projekt megvalósítása (Szabó Ildikóval közösen); az AllArtNow (2009) az ELdó Nemzetközi Videóművészeti Fesztiválon (Damaszkusz, Szíria); az SzL 08, (2008)street-art projekt megvalósítása (Budapest, Szabó Ildikóval közösen).

Nikoletta Szakács – Katalin Tesch: Artificial shaft

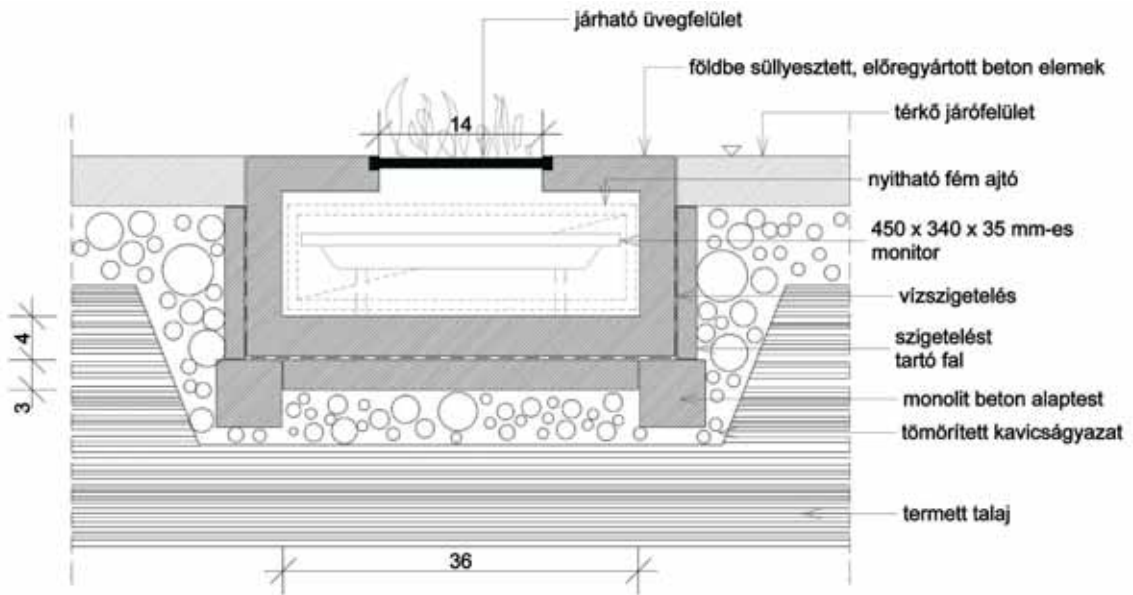
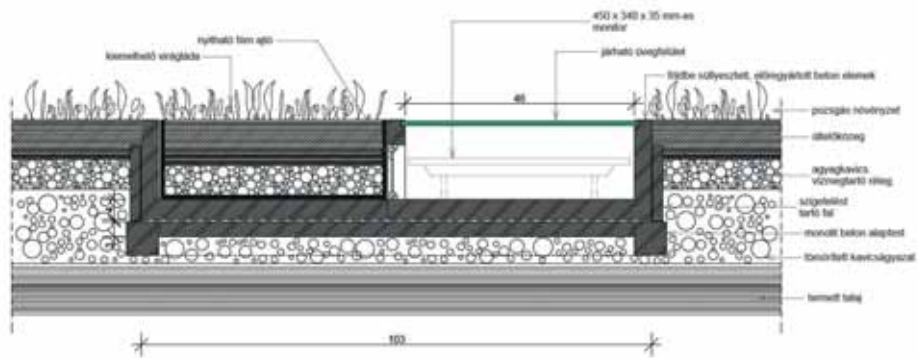
Video installation – prefabricated reinforced concrete plant bed, plants, LCD screens, prefabricated reinforced concrete shafts (Uranium City)

The work quietly fitting in with the everyday life of the area is a creation on the collective memory of the town. The main square of Úránváros opposite Mecsek Áruház is a large, newly-paved pedestrian square. This unit is broken along the entire length by a 37-m long plant bed sunk into the ground level with a polished concrete frame. Highly tolerant succulents (jovibarba, stonecrops) are planted in the plant beds. At five points the line of plants in the plant bed is interrupted by LCD screens placed under glass plates, which screens cannot be watched at the same time. On the five screens recordings are played continuously. The recordings show characters resembling miners in top view who are walking at a level one floor lower than the ground level of the street. Despite that they seem to be similar to the former miners who used to live in this area, they behave just like the people who use the square today: they also meet each other, have conversations, or just sit down and eat something. The images running on the five screens form one large coherent sight. The video recordings introducing the everyday life of miners are not documentary films, but they rather evoke the lost past with some artistic reminiscence, without at all being ostentatious.

Biography:

Nikoletta Szakács was born in 1976 in Budapest. She pursued her studies at the Hungarian University of Arts and Design Budapest (MOME), Department of Textile Design as a woven art designer and at the Department of Teaching Visual Art. She deals with designing of textile-installation and graphics along with teaching art in several primary schools.

Katalin Tesch video/multimedia artist, lives in Budapest. She received her degree in 2005 at the University of Art and Design Budapest (MOME), Department of Visual Communication, Field of Animation. She studied choral conducting at Liszt Ferenc Academy of Music in Budapest. Screenings, exhibitions: Romania; 2008 SzL 08, realisation of a street-art project in Budapest (collaboration with Ildikó Szabó); 2008 Street 2008, Gödör Klub, Budapest, group exhibition; 2009 AllArtNow 1st International Video Art Festival, Damascus, Syria; 2009 Re-Habitation, realisation of a public art project in Hegyhátszentmárton (collaboration with Ildikó Szabó); 2010 C.A.R., Karlsruhe, Forum and Media-Art Fair; 2010 [self] ~imaging, VideoChannel Cologne, on-line video exhibition.

Bruno-Lucas Kneer

Installációsorozat – festett acéllemez (Búza tér)

Bruno-Lucas Kneer projektjét hatalmas méretűvé nagyított figurák sora alkotja, melyek Pécs város és a magyar kultúra jeles történelmi személyiségeinek és a hétköznapi embereknek állítanak emléket: Petőfi Sándornak, amint éppen a versét olvassa; a város nagy fiának, Victor Vasarelynek, ecsettel a kezében, festés közben; a porcelángyáros Zsolnaynak; egy hajlott hátú anyókének, „minden anyának, akiknek ritkán köszönjük meg mindazt, amit értünk tesznek”; a postásoknak, akiknek szintén kevés elismerés jut munkájukért.

A szobrok lézerrel kivágott, festett fémtáblákból készülnek. Elhelyezkedése révén a projekt a történelmi belváros és az újonnan kiépülő városrész között teremt kapcsolatot. A színpompás bábuk sora kellemesen élénkíti az egyébként kissé színtelen városi utca képét.

Életrajz:

Bruno Lucas Kneer 1938-ban született a dél-németországi Schwäbische Alb hegyvidéken. Grafikai tanulmányait a Münchener Akadémián, fotós és filmes stúdióit a szintén müncheni Deutsches Institut für Film und Fernsehen-ben végezte. Hosszú időn keresztül egy reklámügynökség, és egy reklám-, illetve divatfotós cég tulajdonosa. Már ebben az időben is számos fotóművészeti alkotás és fotókollázs készítője. Kiállítások többek között Lindauban (Bodeni tó), Immenstadtban (Allgäu), Kaufbeurenben (Allgäu), Bad Ischlben (Ausztria).

Bruno-Lucas Kneer

Installation series – painted steel plate (Búza square)

Bruno-Lucas Kneer's project consists of a series of characters with over-dimensional parameters commemorating various historic and everyday personalities of the city of Pécs and Hungarian culture: Sándor Petőfi reading his poetry; Victor Vasarely, the great son of the city, with a brush in his hand, painting; Zsolnay, owner of the porcelain factory; a crooked old lady; "all mothers, who are rarely thanked for what they do for us"; the far too neglected society of post office workers.

The statues are made of metal slabs cut out by laser and painted. Due to the location of the characters the project creates a connection between the historical inner city and the newly-built district. The series of colourful figures is a joyful feature in the urban street otherwise lacking colour.

Biography:

Bruno Lucas Kneer was born in 1938 in the region of the Swabian Jura mountains in southern Germany. He studied graphics in the Munich Academy and continued his studies in photography and film also in Munich in the Deutsches Institut für Film und Fernsehen. For a long time he was the owner of an advertising company and of an advertising and fashion photography company. Already at this time he had produced numerous photo art creations and collages. His most important exhibitions were held at Lindau (Lake Constance), Immenstadt (Allgäu), Kaufbeuren (Allgäu) and Bad Ischl (Austria).

Carlo Crovato

Installáció – rozsdamentes acél, szélforgó generátor, napelem, LED-világítás (Búza tér)

A mű témája az „energiatermelés és a vizuális éhség”. A kinetikus fényszobor szél- és napenergiával működik.

Anyaga: 300 x 70 x 8 centiméteres rozsdamentes acélkeret, 4 darab szélforgó és egy napelem, mely a szobrot megvilágító LED-eket látja el energiával. A szélforgók mindkét oldalára fekete és fehér négyzetek sora kerül, melyek forgás közben kockák képzetét keltik.

A mű nem csak az utca két oldalának eltérő városépítészeti minőségei között teremt kapcsolatot, hanem metaforaként a város múltja és a jelene, a megszűnt szén- és uránbányák, illetve a korszerű energiaforrások (a szél és napsugárzás) között is. Vasarely műveinek esztétikai sajátosságaira támaszkodva a Pécsről elszármazott művész szellemi és festői inspirációját mutatja fel.

Életrajz:

Carlo Crovato képzőművész és fényobjektum-designer 1965-ben született Nagy-Britanniában. 1991 és 1998 között a „gépművészként” ismert Jim Whiting asszisztense volt, 2001 óta pedig Janet Cardiff és George Miller multimédiaművészek partnereként dolgozik. Munkái a kinetikus műalkotásoktól és a fényobjektumoktól a hang- és videóinstallációkig terjednek. Számos kiállításon és fesztiválon vett részt Berlinben, Koppenhágában, Kairóban, Krakkóban, Lipcsében, Linzben, Pécsen, Stralsundban és Tajpejben.

Carlo Crovato

Installation – stainless steel, wind generator, solar cell, LED lighting (Búza square)

The subject of the work of art is “energy production and visual thirst”. A kinetic light statue using wind and solar power. Material: 300 x 70 x 8 cm stainless steel frame, 4 wind turbines and a solar cell powering the LEDs that illuminate the statute. There is a line of black and white squares on both sides of the wind turbines. During rotation they create the illusion of cubes. In this part of the city the artist does not simply create a connection between the two different urban qualities situated on the two sides of the street, but also creates a metaphoric connection that can be established between the past and the present of the city, between the closed coal and uranium mines and the modern sources of energy (the wind and the sun). Using Vasarely’s aesthetics he presents the visual and mental stimulations conveyed by Vasarely’s works of art.

Biography:

Carlo Crovato was born in 1965 in Great Britain, he is an artist and light object designer. Between 1991 and 1998 he was the assistant of Jim Whiting, the “machine artist”, and since 2001 he has worked as the assistant of Janet Cardiff and George Miller, multimedia artists. His works include kinetic art creations and light objects, as well as sound and video installations. He has had exhibitions and participated in different festivals in Berlin, Copenhagen, Cairo, Krakow, Leipzig, Linz, Pécs, Stralsund and Taipei.

Pályázati helyszínek | Tender sites

Uránváros főtere | Uranium City main square

Uránváros nevében őrzi az ötvenes évek hidegháborús korszakának emlékét. A lakótelep a szovjet célokat szolgáló uránbánya munkásainak épült. A klasszikus modern építészet elveit alkalmazó építészek munkája nyomán jött létre a zöldfelületek rendszerével tagolt élhető és szerethető lakótelep. Mindehhez jó színvonalú építészet társult. A rendszerváltást követően a lakótelepeken szociális és urbanisztikai problémák jelentkeztek, ezért az Európa Kulturális Fővárosa keretében megvalósuló köztér-revitalizációs program Uránváros központját is érintette. Az átalakított központi tér szolgált a művészeti beavatkozás számára kijelölt helyszínül.

The name of Uránváros (Uranium City) is a surviving memento of the cold war era of the 1950's. This housing estate was built after uranium was found in the Mecsek hills, during the period of Soviet influence in Hungary. At that time, not long after Stalin's death, there appeared an opening for reinstating install the principles of modern architecture in housing construction industry, and the result was this likeable and convenient housing estate, articulated by a network of green surfaces. All this was accompanied by quality architecture with sometimes outstanding achievements, capable of enriching this environment. Since the political changes, housing estates have become a symbol of deeply-rooted social problems in Hungary. Therefore, the public space revitalisation works undertaken in Pécs under the auspices of the European Cultural Capital (ECC) have affected Uránváros.

Búza tér | Búza Square

A Búza tér a történelmi belváros legfontosabb sétáló utcájának keleti végén helyezkedik el. Korábban a nagy, egybefüggő, beépítetlen terület vásártérként működött, az 1970-es évek óta azonban a városrendezés egyik legproblematikusabb pontjává lépett elő. Azóta több régi épületet lebontottak, az egybefüggő, addig beépítetlen Búza térre pedig több ütemben új épület-tömbök épültek. A legutóbbi beavatkozásokat követően megszűnt a gépjárműforgalom, és a történelmi belváros határán túl elhelyezkedő kulturális városnegyed irányába tartó gyalogos közlekedés csomópontjává vált.

The square is located at the end of the historical city's main pedestrian street. This area used to serve as a marketplace due to its size and its lack of buildings. This area has been one of the focal problems of urban development since the 1970's. Since that time, older structures have been pulled down and new blocks of buildings erected in several phases on the thereto vacant Búza Square.

The square is an important junction for pedestrian traffic at the boundary of the historic centre, and the place where the new cultural quarter begins.

Részlet a pályázati kiírásból

A Dél-Dunántúli Építész Kamara és az Aix-en-Provence-i Vasarely Alapítvány Pécs város művészeti arculatának fejlesztése érdekében „Victor Vasarely Nemzetközi Művészeti Pályázat a Köztéri Művészetért” elnevezéssel művészeti pályázati hirdetményt tesz közzé. A pályázat célja, hogy új köztéri műalkotás szülessen Pécsen, a lebonyolítás folyamata pedig elősegítse a köztéri művészetek fejlődését a városban.

A pályázat nyílt megmérettetést jelent, melyen nemzeti hovatartozástól és képzettségtől függetlenül bármely művész részt vehet. A pályázati kiírás a kurátor, Héctor Solari művészeti koncepciójának megfelelően készült. A pályázat műfaji megkötést nem tartalmaz, pályázni lehet bármilyen műfajú alkotással. A műalkotásnak összhangban kell lennie a kijelölt helyszín város-történeti, urbanisztikai, és szociokulturális összefüggéseivel. A pályázati munkák helyszínéül a kiíró két helyet jelöl meg, a bíráló bizottság döntésének megfelelően azonban a Vasarely Pályázat keretében csupán egyetlen műalkotás valósul meg.

A projekt megvalósítására kijelölt helyszínek Pécsen:

1. Király utca – Búza tér kereszteződése
2. Uránváros főtere

A Vasarely Pályázat győztes munkája a „Victor Vasarely Nemzetközi Pályázat a Köztéri Művészetért” győztese címet kapja. A győztes pályamunka díjazásának összege bruttó 5000 euró (1.400.000 Ft). A pályázat eredményeképpen a nyertes munka megvalósul. Megvalósításra bruttó 40.000 eurós keretösszeg áll rendelkezésre. A kiválasztásra kerülő legjobb pályaműveket kiállítás és katalógus formájában ismerheti meg a közönség.

A pályázat 2010. évi lebonyolítására az Építészet és Kontextus címet viselő programsorozat keretében kerül sor. A pályaművek beérkezési határideje közép-európai idő szerint 2010. augusztus 5., 18.00 óra.

Pécs, 2010. május 21.

Fontos pályázati időpontok:

- regisztráció: 2010. június 1-től augusztus 5-ig
- beadás: 2010. augusztus 5-ig beérkezően
- kiállítás: 2010. augusztusában, Pécsen, a Csontváry Múzeum földszintjén
- a díj átadása: 2010. szeptember 11.
- a győztes pályamű megvalósítása: 2011. március végéig

Contest-Documentation – detail

South Transdanubian Chamber of Architects in the interest of strengthening the artistic performance of the city of Pécs, is announcing an art contest entitled “Victor Vasarely International Art Contest for Art in Public Space”. The aim of organising the Contest is to create a new and permanent work of art on one of the public areas designated in Pécs.

- The project will be realized in the scope of an open contest, in which any artist may participate independently of their nationality. The topic of the contest will be determined in a preliminarily defined art concept, made by the curator Héctor Solari. The competition does not contain genre stipulations. A work of art of any genre may be entered in the contest. The work of art must be in harmony with the urban and socio-cultural correlations of the designated location.
- The organiser designates two locations as scenes for the work, but in accordance with the jury’s decision only one work of art will be realized in the scope of the Contest.

- The locations designated in Pécs for the realization of the project are
 1. Király utca – Búza tér intersection
 2. Main square of Uránváros

- The work of art winning the Vasarely Contest will be granted the title of the “Winning work of art of the Victor Vasarely International Contest for Art in Public Space
- The winning work of art will be granted a gross amount of EUR 5,000 (HUF 1,400,000).
- The winning work of art will be realized as a result of the contest.
- The gross budget of EUR 40,000 is available for realization.
- The best works of art selected as a result of the contest will be introduced in an exhibition and catalogue.
- In the year 2010 the Contest will be realized in the framework of the series of programmes entitled ARCHITECTURE AND CONTEXT by the STCA.

Applicants must deliver their proposals in person or by registered post as a package to arrive by 18:00 on 5. August 2010 Pécs, 05. 24. 2010.

Részlet a kurátori koncepcióból

I. A köztéri művészet fogalma nagyjából az 1960-as évek második felétől kezdve épült be a köztudatba; azóta absztrakt emlékművek, szökőkútak és szobrok jellemzik a németországi és a közép-európai városképet, melyek jelentősen befolyásolják a városképet. Többségük az „autonóm művész” ideájából következően az urbánus teret elsősorban háttérként, posztamensként vagy festőállványnak használják az urbánus teret, anélkül, hogy párbeszédre törekednének környezetükkel, miközben a köztér történelmi, társadalmi és szociális vetületeire a művek jelentős része nem reflektál.

A „köztéri művészet” jórészt még ma is ezt a képet mutatja, pedig a kilencvenes évektől kezdődően a fentiekkel ellentétes irányú tendenciák jelentek meg a művészetben. *A kérdésre azonban, hogy miben áll a köztéri művészet sajátossága és jelentősége, továbbra sem született kielégítő válasz...*

Egyet azonban leszögezhetünk: valódi köztéri művészet csak demokratikus társadalomban képzelhető el, olyan tereken, ahol szabadon lehet közlekedni, sétálni vagy gördeszkázni, anélkül, hogy engedélyt kellene kérnünk valamiféle felsőbb hatalomtól vagy belépődíjat kellene fizetnünk. Nemzetiszocialista vagy sztálinista vezetés alatt álló országokban, katonai diktatúrákban nem létezhet valódi köztéri művészet, hiszen az ilyen államalakulatok területén nem léteznek a szó valódi értelmében működő nyilvános terek sem.

Amennyiben állandó, vagyis nem ideiglenes műalkotásról beszélünk a közterületeken, úgy annak semmiképpen nem szabad „szembehelyezkednie a térrel, amelyben állnia kell, hanem annak természetes, normális részévé kell válnia. A műnek főszereplőként kell kezelnie a városlakót, ahelyett, hogy fölébe kerekedne.” (Ilja Kabakov). A köztéri művészet nem lehet megfélemlítő vagy provokatív, és semmilyen módon sem korlátozhatja a tér használóit; legyen olyan, mint egy kedves szomszéd, de behízelgés és kompromisszumok nélkül...

II. „Napjaink köztéri művészetének nem lehet célja, hogy a kortárs művészet sokféleségére hivatkozva felállítsuk a háromszázötvenhétezeredik Manneken Pis szobrocskát.” Daniel Buren

A közterek művészetének nemcsak kulturális, hanem szociális funkciója is van, ezért a képzőművészet határain átlépve az építészettel, a városépítészettel és a társadalomtudományokkal is szoros kapcsolatban áll. Nem lehet egészen független a politikától sem, hiszen a politika mindenképpen hatást gyakorol a nyilvános terekre. Azt azonban nem várhatjuk el a város arculatát alakító művészi beavatkozásoktól, hogy jóvátégyék a városépítés hibáit. Ebben nem a művészek illetékesek, a művészet azonban hozzájárulhat a városi tér értelmezéséhez és új tartalommal való gazdagításához. A művészet nem használható pótszerként, különben könnyen előállhat az a helyzet, amelyet Wolfgang Müller jellemezett a Die Tageszeitung című német napilapban megjelent írásában: „... a kiállításszervezőket lassan bútorreladóvá kell átképezni, a művészek pedig fix állást kapnak szociálpedagógusként a szkinhed-közösségekben ...”.

Ezzel visszaérkeztünk a kiindulópontként megfogalmazott kérdéshez: Mit várunk a köztéri művészettől? A kérdés a művészetkritikusok, kurátorok és művészettörténészek számára csakis további kísérletek révén válaszolható meg.

III. Pécs már ma is számos olyan kiemelkedő történelmi és kulturális jelentőségű hellyel rendelkezik, melyek számottevő turisztikai vonzerőt képviselnek, ezért akár azt is mondhatnánk, hogy ezen a téren nincs szükség további beavatkozásokra. A Victor Vasarely Nemzetközi Művészeti Pályázatot a kiíró ajándéknak szánja a városlakók számára. Célja, hogy a rendszerváltást követően átalakult közterek közül kettőnek esélyt adjon új identitásának megfogalmazására, és hogy a városképben felerősödjön az az innovatív, korszerű művészi kifejezőmód, amely eddig kevésbé jellemezte.

Az elbírálás során a médiaművészeti alkotások, land art művek, a mikrourbanisztikai vagy szociális relevanciával bíró beavatkozások kiemelt figyelmet kapnak. A pályázat nem zárja ki a konfrontáció lehetőségét a mű és környezete között, de elvárja, hogy a mű pusztán a művészi kifejezőerő révén, érvényesüljön a sokféle ingert magában foglaló környezetben, anélkül, hogy dominanciára törekedne. A beavatkozásnak szem előtt kell tartania a hely városszerkezeti, társadalmi és politikai sajátosságait.

A pályaművek kijelölt helyszínei: a Király utca Búza tér felőli vége; Uránváros főtere.

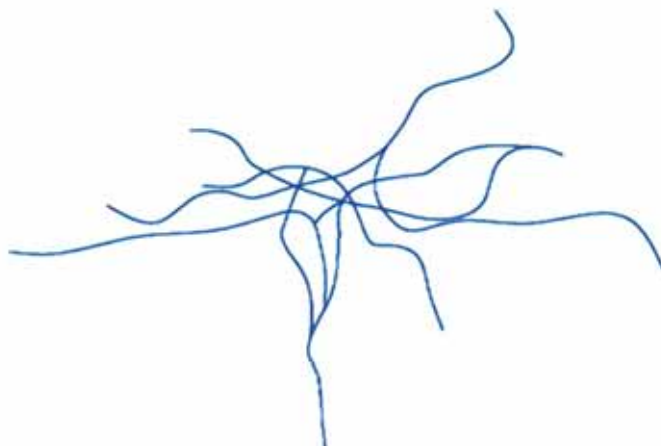
A Király utca Búza tér felőli vége kitűnő lehetőséget kínál a Zsolnay Kulturális Negyed felvezetésének művészi megfogalmazására. Olyan megoldásra van szükség, amely „továbbhaladásra” készítet és a városi szövet kontinuitására irányítja a figyelmet.

Uránváros főtere

Uránváros a szociális lakótelep jó példája, amely Le Corbusier és a korai modernizmus szellemében épült. A napfényes fasorok, a nagy zöldterületek, gyermekjátszóterek és üzletek, a színház és a többi fontos szolgáltatás növelik a városrész értékét. A lakótelep főterén elhelyezett műalkotás erősítheti a városrész lakóinak kötődését, ugyanakkor a környezet markáns karaktere érdekes kihívást jelent a köztéri művészettel foglalkozó alkotók számára.

Drezda, 2010. március 18.

Héctor Solari, kurátor

Curator's concept – detail

I. Since the late sixties, when the notion of “art in public space” became generally known, abstract monuments, wells and sculptures have become characteristic sights in German and Central European cities. Based on the concept of the “independent artist”, who uses urban space for his/her work of art only as a platform, pedestal or easel without interacting with it, the artist did not become committed to the space, but left its historical and social sides untouched. *Even today “art in public space” suggests this picture, despite the fact that a countermovement started in the nineties. How significant “art in public space” is has remained a question...*

Nevertheless, art in public space can only be imagined in a democratic society, in a space where one can travel, walk, skateboard, drive or do anything else without having to ask for a ruler's permission or pay an entrance fee. Art in public space would be impossible under a national-socialist or Stalinist government or in a military dictatorship of any kind, as there are no public spaces there.

If the work of art is interpreted as a permanent and not temporary installation, then it must not be “contrasted with the space in which it has to stand, but it must become a natural normal part of it. Instead of being condescending, it must address the viewer as the main character” (Ilja Kabakov) and the most important recipient. Art in public space must not be intimidating, challenging or controlling, it must be like a good neighbour without insinuation or compromises...

II. It must have become clear that in the end today's public art is NOT about erecting the three hundred and fiftyseven thousandth Manneken Pis statue under the label of diverse contemporary art. Daniel Buren

Art in public space also has a social function besides its cultural function. For this reason its language is a mixture of art, architecture, city planning and social sciences. Also it contains a little politics, as the public space itself is political. However, artistic interventions cannot be expected to solve the miseries of deficient city planning: it is not within the competence of artists, art can only contribute to interpreting a space or allocating a new meaning to it. Art cannot be used to replace something, or else there is the risk of what Wolfgang Müller writes about in taz, a German daily, that “... exhibition organisers are retrained to become furniture salesmen, artists are given safe jobs as social pedagogues in the skinhead scene...”.

And thus we have returned to the starting point of the train of thoughts: What do we expect from art in public space? This question cannot be answered by art critics, curators or art historians, it can only be answered by making further experiments.

III. The “Victor Vasarely International Art Contest for Art in Public Space” is intended to be a gift for the people of Pécs, for the city dwellers and the passers-by. As Pécs already has numerous tourist attractions, places of historical and cultural significance, there is no need to create another place like this. The aim of this competition is to give a new identity to two places of this nature; to breathe new life into them by arousing the public attention they deserve. The aim of defining art in public space is to add innovative contemporary artistic expression to the cityscape...

... No restrictions are determined in respect of the branches of art either. Media art, land-art, micro-urban and socially relevant interventions as well as conceptual works are given outstanding attention. The intervention may present a break or a disturbing factor on the place, at the same time it must be strong enough to assert itself in an environment flooded by stimuli, without dominating it. The intervention must suit the urban, social and political structures of the place.

The South Transdanubian Chamber of Architects contributes to the competition by granting the art award, undertaking the costs incurring in connection with it and financing the realization of the winning project with a fixed amount. On the basis

of the cost calculation, within a budget of a preliminarily determined sum, the selected artists will be given a free hand to realize the project (however, the concept submitted will remain governing).

Places selected for the competition

1. Király street – Búza square / intersection
2. Uránváros, Main Square

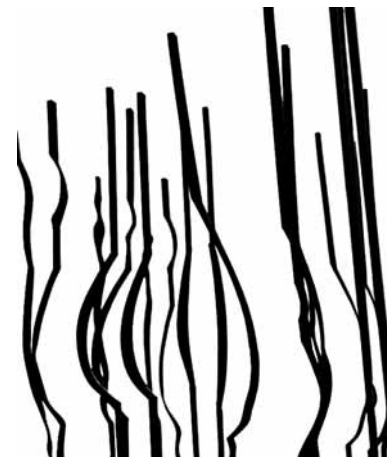
Király street – Búza square / intersection Is at this place, from the aspect of city planning an especially interesting possibility presents itself for an artistic intervention dealing with passing through towards the “Zsolnay Cultural Quarter”, for a solution urging one to “progress” and calling one’s attention to the continuity of the city.

Uránváros, Main Square

Uránváros is an example of a very successfully constructed social housing estate, in the spirit of the early “moderns” and Le Corbusier. Sunny alleys, green areas with playgrounds, shops, movies and everything else. An artistic intervention on the main square of the housing estate could contribute to the inhabitants identifying themselves with the place. Also, with its prominent stylistic identity this place presents an interesting challenge for art in public space.

Dresden, 18 March 2010

Héctor Solari, curator

Victor Vasarely Nemzetközi Pályázat zsűrije Victor Vasarely International Contest Jury

Héctor Solari (DE) építész, médiaművész, a zsűri elnöke
Héctor Solari (DE) architect, media artist, president of the Jury

Pierre Vasarely (FR) az Aix-en-Provence-i Vasarely Alapítvány elnöke
Pierre Vasarely (FR) president of the Vasarely Foundation in Aix-en-Provence

Christine Gruber (DE) művészettörténész
Christine Gruber (DE) art historian

François Parra (FR) az Aix-en-Provence-i Művészeti Akadémia igazgatója, Jean-Paul Ponthot képviseletében
François Parra (FR) representing director Jean-Paul Ponthot, Academy of Arts in Aix-en-Provence

Nagy Márta (H) keramikumművész, egyetemi tanár, PTE Művészeti Kar
Nagy Márta (H) ceramic artist, professor of University of Pécs, Faculty of Arts

Sárkány József (H) művészettörténész, a Baranya Megyei Múzeumok Igazgatósága osztályvezetője
Sárkány József (H) art historian, Department's Chief of Baranya County Museums

Szécsi Zsolt (H) építész, Pécs Város főépítésze
Szécsi Zsolt (H) architect, Chief Architect in of City of Pécs

Pályázati résztvevők | List of the candidates

Regisztrációs szám Registration number	Név Name
1. 1082	Breuss Lisi
2. 1076	Schierwater Jan, Maeijer Jurgen
3. 1075	Palatinus Dóra
4. 1072	Tóta Júlia Anna
5. 1071	Potsa Gabriella, Szalai Veronika
6. 1068	Baróthy Anna, Kukucska Gergő, Benedek Barna
7. 1067	Erdély Dániel
8. 1066	Anselm Reyle
9. 1065	Kulinyi István
10. 1063	Getto Tamás
11. 1058	Horváth Csaba
12. 1057	Michaela Rotsch
13. 1055	Dr. Auer Peter G.
14. 1053	Takács Ivett
15. 1052	Rekeczki Roland
16. 1051	Andrea Hilger
17. 1049	Twitchell, Jessica
18. 1048	Bagi László
19. 1047	Schwertsik
20. 1046	Matthias Surges
21. 1044	Szepesi Viktor
22. 1041	Laki Eszter, Juhász András
23. 1038	Hajzer József Csaba
24. 1037	Tobias Ekman
25. 1034	Katona Csilla
26. 1031	Borza Endre
27. 1029	Renate Reifert

A kiállításon és a katalógusban szereplő pályaművek | Works in the catalog

28. 1078	Sergio García-Gasco Lominchar
29. 1074	Török Bence, Szántay Zsófia
30. 1073	Palatinus Dóra, Makra Zoltán
31. 1070	Bruno-Lucas Kneer
32. 1042	Carlo Crovato
33. 1030	Tesch Katalin, Szakács Nikoletta
34. 1018	Roland Schön

PÁLYÁZATI PROGRAMGAZDA ÉS LEBONYOLÍTÓ | GENERAL ORGANISER

Dél-Dunántúli Építész Kamara, 7625 Pécs, Majorossy I. u. 36.

SOUTH TRANSDANUBIAN CHAMBER OF ARCHITECTS – 7625 PÉCS, MAJOROSSY I. U. 36.

VICTOR VASARELY PÁLYÁZAT PROGRAM ÖTLETE ÉS PROGRAM FEJLESZTÉSE | VICTOR VASARELY CONTEST PROGRAM IDEA AND PROGRAM DEVELOPMENT:

Christian Gracza Robert Bosch kulturális menedzser | Robert Bosch cultural manager

Bencze Zoltán, építész | architect

Horváth András, építész | architect

KURÁTOR | CURATOR: Héctor Solari, építész és médiaművész | architect, media artist

MŰVÉSZETI VEZETŐ | ART DIRECTOR: Christian Gracza

OPERATÍV FELADATOK | OPERATIVE TASKS: Bencze Zoltán

TOVÁBBI MUNKATÁRSOK | FURTHER COLLABORATORS:

Vörös Fábán, Thorday Orsolya, Kádár György, Lakatos Krisztina, Bregó Krisztián, Ozsvárt András, Balázné Pecze Gyöngyi, Balázs Gyula

Nyomda | Press

Molnár Nyomda és Kiadó Kft.

Felelős vezető: Molnár Csaba

ISBN 978-963-08-0510-0

The banner features a green background with white text and logos. On the left, it says "PÉCS2010" and "EUROPA KULTURÁLIS FŐVÁROSA". On the right, it says "e-on" with "Támogató" below it, and "www.pecs2010.hu". The bottom of the banner contains several logos: the City of Pécs, the Ministry of Culture, NKA (National Cultural Fund), Hungarofest, the European Union, and Power.

PÉCS2010 **EUROPA KULTURÁLIS FŐVÁROSA**

Támogató: **e-on**
www.pecs2010.hu

